ISSN 1977-0626

Úřední věstník Evropské unie

L 296

Svazek 56

7. listopadu 2013

České vydání

Právní předpisy

Obsah

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1101/2013 ze dne 6. listopadu 2013 o povolení přípravku z *Enterococcus faecium* DSM 7134 a *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133 jako doplňkové látky pro odchov telat a o změně nařízení (ES) č. 1288/2004 (držitel povolení Lactosan GmbH &CoKG)** (1) 1

★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1102/2013 ze dne 6. listopadu 2013, kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1044/2012 o odchylce od nařízení (EHS) č. 2454/93, pokud jde o pravidla původu používaná pro účely systému všeobecných celních preferencí s ohledem na zvláštní situaci Guatemaly v případě některých produktů rybolovu vyvážených z této země do Unie** 4

★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1103/2013 ze dne 6. listopadu 2013, kterým se mění nařízení (EU) č. 185/2010, pokud jde o uznávání rovnocennosti bezpečnostních norem třetích zemí** (1) 6

★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1104/2013 ze dne 6. listopadu 2013 o zápisu názvu do rejstříku zaručených tradičních specialit („Basterdsuiker“/„Basterdsuicker“/„Basterdsuijcker“/„Basterdsuijker“/„Basterd“/„Bastardsuiker“/„Bastardsuicker“/„Bastardsuijcker“ / „Bastardsuijker“/„Bastard“/„Bastert“/„Bastertsuiker“ (ZTS))** 8

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1105/2013 ze dne 6. listopadu 2013 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 10

(Pokračování na následující straně)

Cena: 4 EUR

(1) Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu.

Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

SMĚRNICE

★ **Směrnice Rady 2013/51/Euratom ze dne 22. října 2013, kterou se stanoví požadavky na ochranu zdraví obyvatelstva, pokud jde o radioaktivní látky ve vodě určené k lidské spotřebě** 12

ROZHODNUTÍ

2013/638/EU:

★ **Rozhodnutí Komise ze dne 12. srpna 2013 o základních požadavcích na námořní radiokomunikační zařízení, která jsou určena k použití v rámci globálního námořního tísňového a bezpečnostního systému (GMDSS) na plavidlech, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS** *(oznámeno pod číslem C(2013) 5185)* 22

2013/639/EU:

★ **Rozhodnutí Komise ze dne 6. listopadu 2013 o ukončení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli o vnějším průměru převyšujícím 406,4 mm pocházejících z Čínské lidové republiky** 24

III *Jiné akty*

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

★ **Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 522/12/KOL ze dne 19. prosince 2012, kterým se po osmdesáté sedmé mění procesní a hmotněprávní pravidla v oblasti státní podpory vložením nové kapitoly o opatřeních státní podpory v souvislosti se systémem obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů po roce 2012** 25

★ **Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 309/13/COL ze dne 16. července 2013 o slučitelnosti opatření, která má přijmout Norsko podle článku 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách), s právem EHP** 51

Opravy

★ **Oprava prováděcího nařízení Rady (EU) č. 543/2012 ze dne 25. června 2012, kterým se provádí čl. 11 odst. 1 nařízení (EU) č. 753/2011 o omezujících opatřeních namířených proti některým osobám, skupinám, podnikům a subjektům vzhledem k situaci v Afghánistánu** (Úř. věst. L 165 ze dne 26.6.2012) 56

★ **Oprava prováděcího rozhodnutí Rady 2012/334/SZBP ze dne 25. června 2012, kterým se provádí rozhodnutí 2011/486/SZBP o omezujících opatřeních namířených proti některým osobám, skupinám, podnikům a subjektům vzhledem k situaci v Afghánistánu** (Úř. věst. L 165 ze dne 26.6.2012) 56

CS

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1101/2013

ze dne 6. listopadu 2013

o povolení přípravku z *Enterococcus faecium* DSM 7134 a *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133 jako doplňkové látky pro odchov telat a o změně nařízení (ES) č. 1288/2004 (držitel povolení Lactosan GmbH &CoKG)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat [1], a zejména na čl. 9 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (ES) č. 1831/2003 stanoví povolení doplňkových látek používaných ve výživě zvířat a důvody a postupy, na jejichž základě se povolení uděluje. Článek 10 uvedeného nařízení stanoví přehodnocení doplňkových látek povolených podle směrnice Rady 70/524/EHS [2].

(2) Přípravek z *Enterococcus faecium* DSM 7134 a *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133 byl povolen bez časového omezení v souladu se směrnicí 70/524/EHS jako doplňková látka pro telata nařízením Komise (ES) č. 1288/2004 [3]. Uvedený přípravek byl v souladu s čl. 10 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1831/2003 následně zapsán do registru pro doplňkové látky jako stávající produkt.

(3) V souladu s čl. 10 odst. 2 nařízení (ES) č. 1831/2003 ve spojení s článkem 7 uvedeného nařízení byla podána žádost o přehodnocení přípravku z *Enterococcus faecium* DSM 7134 a *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133 jako doplňkové látky pro odchov telat, přičemž bylo požádáno o její zařazení do kategorie doplňkových látek „zootechnické doplňkové látky". Tato žádost byla podána spolu s údaji a dokumenty požadovanými podle čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 1831/2003.

(4) Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad") dospěl ve svém stanovisku ze dne 13. března 2013 [4] k závěru, že za navrhovaných podmínek užití nemá přípravek z *Enterococcus faecium* DSM 7134 a *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133 nepříznivé účinky na zdraví zvířat a spotřebitele ani na životní prostředí a že může zlepšovat zootechnické výsledky u cílových zvířat. Úřad také ověřil zprávu o metodě analýzy doplňkové látky přidané do krmiv, kterou předložila referenční laboratoř zřízená nařízením (ES) č. 1831/2003.

(5) Posouzení přípravku z *Enterococcus faecium* DSM 7134 a *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133 prokazuje, že podmínky pro povolení stanovené v článku 5 nařízení (ES) č. 1831/2003 jsou splněny. Proto by používání uvedeného přípravku mělo být povoleno podle přílohy tohoto nařízení.

(6) V důsledku udělení nového povolení podle nařízení (ES) č. 1831/2003 by měla být ustanovení týkající se *Enterococcus faecium* DSM 7134 a *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133, uvedená v nařízení (ES) č. 1288/2004, zrušena. Nařízení (ES) č. 1288/2004 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

[1] Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29.
[2] Směrnice Rady 70/524/EHS ze dne 23. listopadu 1970 o doplňkových látkách v krmivech (Úř. věst. L 270, 14.12.1970, s. 1).
[3] Nařízení Komise (ES) č. 1288/2004 ze dne 14. července 2004 o trvalém povolení některých doplňkových látek a dočasném povolení nového užití již povolené doplňkové látky v krmivech (Úř. věst. L 243, 15.7.2004, s. 10).
[4] *EFSA Journal* 2013; 11(4):3175.

(7) Vzhledem k tomu, že bezpečnostní důvody nevyžadují okamžité provedení změn v podmínkách pro povolení, je vhodné stanovit přechodné období, které by zúčastněným stranám umožnilo připravit se na plnění nových požadavků vyplývajících z povolení.

(8) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Přípravek uvedený v příloze, náležející do kategorie doplňkových látek „zootechnické doplňkové látky“ a funkční skupiny „stabilizátory střevní flóry“, se povoluje jako doplňková látka ve výživě zvířat podle podmínek stanovených v uvedené příloze.

Článek 2

V příloze I nařízení (ES) č. 1288/2004 se zrušují ustanovení týkající se E 1706, *Enterococcus faecium* DSM 7134 a *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133.

Článek 3

Přípravek uvedený v příloze a krmiva obsahující tento přípravek, vyrobené a označené před 27. květnem 2014 v souladu s pravidly platnými před 27. listopadem 2013, mohou být uváděny na trh a používány až do vyčerpání zásob.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. listopadu 2013.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

PŘÍLOHA

Identifikační číslo doplňkové látky	Jméno držitele povolení	Doplňková látka	Složení, chemický vzorec, popis, analytická metoda	Druh nebo kategorie zvířat	Maximální stáří	Minimální obsah	Maximální obsah	Jiná ustanovení	Konec platnosti povolení
						CFU/kg kompletního krmiva o obsahu vlhkosti 12 % nebo mléčné krmné směsi			
Kategorie: zootechnické doplňkové látky. Funkční skupina: stabilizátory střevní flóry									
4b1706	Lactosan GmbH & Co KG	*Enterococcus faecium* DSM 7134 *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133	*Složení doplňkové látky* Přípravek z: *Enterococcus faecium* DSM 7134 s obsahem minimálně 7×10^9 CFU/g doplňkové látky a *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133: 3×10^9 CFU/g doplňkové látky (poměr 7:3) Pevná forma *Charakteristika účinné látky* Vitální buňky *Enterococcus faecium* DSM 7134 a *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133 *Analytická metoda* (1) Stanovení počtu mikroorganismů: *Enterococcus faecium* DSM 7134: kultivace na žluč-eskulin-azidovém agaru (EN 15788). *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133: kultivace na MRS agaru (EN 15787). Identifikace *Enterococcus faecium* DSM 7134 a *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133: gelová elektroforéza s pulzním polem (PFGE).	Odchov telat	4 měsíce	1×10^9	—	1. V návodu pro použití doplňkové látky a premixu musí být uvedeny podmínky skladování a stabilita při peletování. 2. Bezpečnost: při manipulaci se doporučuje použít prostředky pro ochranu dýchacích cest a rukavice.	27. listopadu 2023

(1) Podrobné informace o analytických metodách lze získat na internetové stránce referenční laboratoře pro doplňkové látky: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1102/2013

ze dne 6. listopadu 2013,

kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1044/2012 o odchylce od nařízení (EHS) č. 2454/93, pokud jde o pravidla původu používaná pro účely systému všeobecných celních preferencí s ohledem na zvláštní situaci Guatemaly v případě některých produktů rybolovu vyvážených z této země do Unie

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ([1]), a zejména na článek 247 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství ([2]), a zejména na čl. 89 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Prováděcím nařízením Komise (EU) č. 1045/2012 ([3]) poskytla Komise Guatemale odchylku od pravidel původu stanovených v nařízení (EHS) č. 2454/93, díky níž lze považovat některé zpracované produkty rybolovu vyrobené v Guatemale z nepůvodních ryb za produkty pocházející z Guatemaly. Platnost této odchylky skončila dne 30. června 2013.

(2) Guatemala dopisem ze dne 27. května 2013 požádala o prodloužení odchylky. Žádost se týká prodloužení do 31. prosince 2013 a 987,5 tuny vařeného, zmrazeného a vakuově baleného filé z tuňáka známého jako „hřbety“ (dále jen „hřbety z tuňáka“) kódu KN 1604 14 16. V dopisech ze dne 17. a 29. července 2013 podložila Guatemala svou žádost doplňujícími informacemi.

(3) Z žádosti vyplývá, že doba, na kterou byla odchylka poskytnuta, nebyla dostatečná na to, aby Guatemala zajistila náležité přísuny původního tuňáka do země.

(4) Prodloužení odchylky je proto nezbytné, aby měla Guatemala dostatek času na přípravu svého průmyslu zpracování produktů rybolovu na dodržování pravidel pro získání preferenčního původu ryb.

(5) S cílem zajistit, aby dočasná odchylka byla omezena na dobu, kterou Guatemala potřebuje k dosažení souladu s pravidly pro získání preferenčního původu pro hřbety z tuňáka, měla by být odchylka udělena na období od 1. července 2013 do 31. prosince 2013.

(6) Za účelem zajištění kontinuity dovozu ryb způsobilých pro preferenční sazební zacházení z Guatemaly do Unie by odchylka měla být udělena se zpětnou účinností ode dne 1. července 2013.

(7) Prováděcí nařízení (EU) č. 1044/2012 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(8) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Prováděcí nařízení (EU) č. 1044/2012 se mění takto:

1) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„*Článek 2*

Odchylka uvedená v článku 1 se použije na produkty vyvážené z Guatemaly, které jsou v celním prohlášení navrženy na propuštění do volného oběhu v Unii během období od 1. ledna 2012 do 31. prosince 2013, nebo do data prozatímního provádění Dohody o přidružení mezi Evropskou unií a Střední Amerikou Guatemalou, nastane-li toto datum dříve, a nejvýše v množstvích stanovených v příloze tohoto nařízení.“

2) Příloha prováděcího nařízení (EU) č. 1044/2012 se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

([1]) Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.
([3]) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1044/2012 ze dne 8. listopadu 2012 o odchylce od nařízení (EHS) č. 2454/93, pokud jde o pravidla původu používaná pro účely systému všeobecných celních preferencí s ohledem na zvláštní situaci Guatemaly v případě některých produktů rybolovu vyvážených z této země do Unie (Úř. věst. L 310, 9.11.2012, s. 28).

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. července 2013.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 6. listopadu 2013.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

Pořadové číslo	Kód KN	Popis zboží	Období	Množství (tuny v čisté hmotnosti)
09.1627	ex 1604 14 16	Vařené, zmrazené a vakuově balené filé z tuňáka známé jako „hřbety“	1.1.2012 až 31.12.2012	1 975 tun
09.1627	ex 1604 14 16	Vařené, zmrazené a vakuově balené filé z tuňáka známé jako „hřbety“	1.1.2013 až 30.6.2013	987,5 tuny
09.1627	ex 1604 14 16	Vařené, zmrazené a vakuově balené filé z tuňáka známé jako „hřbety“	1.7.2013 až 31.12.2013	987,5 tuny“

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1103/2013

ze dne 6. listopadu 2013,

kterým se mění nařízení (EU) č. 185/2010, pokud jde o uznávání rovnocennosti bezpečnostních norem třetích zemí

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008 ze dne 11. března 2008 o společných pravidlech v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy a o zrušení nařízení (ES) č. 2320/2002 ([1]), a zejména na čl. 4 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Komise v souladu s nařízením Komise (ES) č. 272/2009 ze dne 2. dubna 2009, kterým se doplňují společné základní normy ochrany civilního letectví před protiprávními činy stanovené v příloze nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008 ([2]), uznává rovnocennost norem letecké bezpečnosti ve třetích zemích, pokud jsou splněna kritéria stanovená v uvedeném nařízení.

(2) Komise ověřila, že letiště Vagar na Faerských ostrovech a letiště Kangerlussuaq v Grónsku splňují kritéria uvedená v části E přílohy nařízení (ES) č. 272/2009.

(3) Nařízení Komise (EU) č. 185/2010 ([3]) uvádí ve své příloze třetí země, které jsou uznány jako země uplatňující bezpečnostní normy rovnocenné společným základním normám, jež stanoví nařízení (ES) č. 272/2009.

(4) Nařízení (EU) č. 185/2010 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro ochranu civilního letectví,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha nařízení (EU) č. 185/2010 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. listopadu 2013.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

([1]) Úř. věst. L 97, 9.4.2008, s. 72.

([2]) Úř. věst. L 91, 3.4.2009, s. 7.

([3]) Nařízení Komise (EU) č. 185/2010 ze dne 4. března 2010, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám letecké bezpečnosti (Úř. věst. L 55, 5.3.2010, s. 1).

PŘÍLOHA

Příloha nařízení (EU) č. 185/2010 se mění takto:

1) V kapitole 3 doplňku 3-B se doplňují nové položky, které znějí:

„**Letiště Vagar na Faerských ostrovech**

Letiště Kangerlussuaq v Grónsku“

2) V kapitole 4 doplňku 4-B se doplňují nové položky, které znějí:

„**Letiště Vagar na Faerských ostrovech**

Letiště Kangerlussuaq v Grónsku“

3) V kapitole 5 doplňku 5-A se doplňují nové položky, které znějí:

„**Letiště Vagar na Faerských ostrovech**

Letiště Kangerlussuaq v Grónsku“

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1104/2013

ze dne 6. listopadu 2013

o zápisu názvu do rejstříku zaručených tradičních specialit („Basterdsuiker“/„Basterdsuicker“/„Basterdsuijcker“/„Basterdsuijker“/„Basterd“/„Bastardsuiker“/„Bastardsuicker“/„Bastardsuijcker“ / „Bastardsuijker“/„Bastard“/„Bastert“/„Bastertsuiker“ (ZTS))

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin [1], a zejména na čl. 52 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 3. ledna 2013 vstoupilo v platnost nařízení (EU) č. 1151/2012. Nařízení zrušilo a nahradilo nařízení Rady (ES) č. 509/2006 ze dne 20. března 2006 o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality [2].

(2) Žádost o zápis názvu „Basterdsuiker“/„Basterdsuicker“/„Basterdsuijcker“/„Basterdsuijker“/„Basterd“ / „Bastardsuiker“/„Bastardsuicker“/„Bastardsuijcker“ / „Bastardsuijker“/„Bastard“/„Bastert“/„Bastertsuiker“ předložená Nizozemskem byla v souladu s čl. 8 odst. 2 nařízení (ES) č. 509/2006 zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* [3].

(3) Protože Komisi nebyla oznámena žádná námitka podle článku 9 nařízení (ES) č. 509/2006, musí být uvedený název „Basterdsuiker“/„Basterdsuicker“/„Basterdsuijcker“/„Basterdsuijker“/„Basterd“/„Bastardsuiker“/„Bastardsuicker“/„Bastardsuijcker“/„Bastardsuijker“/„Bastard“/„Bastert“/„Bastertsuiker“ zapsán do rejstříku,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Název uvedený v příloze tohoto nařízení se zapisuje do rejstříku.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. listopadu 2013.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

[1] Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.
[2] Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 1.
[3] Úř. věst. C 363, 23.11.2012, s. 8.

PŘÍLOHA

Zemědělské produkty a potraviny uvedené v části II přílohy I nařízení (EU) č. 1151/2012:

Třída 2.3 Cukrovinky, pečivo, cukrářské výrobky, sušenky a jiné pekařské výrobky

NIZOZEMSKO

Basterdsuiker/Basterdsuicker/Basterdsuijcker/Basterdsuijker/Basterd/Bastardsuiker/Bastardsuicker/Bastardsuijcker/Bastardsuijker/Bastard/Bastert/Bastertsuiker (ZTS)

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1105/2013

ze dne 6. listopadu 2013

o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) [1],

s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny [2], a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.

(2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. listopadu 2013.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

[1] Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.
[2] Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí [1]	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	AL	40,5
	MA	42,3
	MK	40,5
	ZZ	41,1
0707 00 05	AL	46,6
	EG	177,3
	MK	69,6
	TR	146,7
	ZZ	110,1
0709 93 10	AL	48,7
	MA	82,6
	TR	151,9
	ZZ	94,4
0805 20 10	AU	136,9
	MA	82,9
	ZA	153,1
	ZZ	124,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	PE	123,5
	SZ	55,7
	TR	74,2
	UY	92,8
	ZA	132,7
	ZZ	95,8
0805 50 10	TR	77,6
	ZA	54,2
	ZZ	65,9
0806 10 10	BR	237,2
	PE	270,1
	TR	164,5
	ZZ	223,9
0808 10 80	BA	66,4
	CL	210,3
	NZ	141,4
	US	132,4
	ZA	148,0
	ZZ	139,7
0808 30 90	CN	72,8
	TR	118,4
	ZZ	95,6

[1] Klasifikace zemí podle nařízení Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY 2013/51/EURATOM

ze dne 22. října 2013,

kterou se stanoví požadavky na ochranu zdraví obyvatelstva, pokud jde o radioaktivní látky ve vodě určené k lidské spotřebě

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na články 31 a 32 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise vypracovaný po obdržení stanoviska skupiny osobností jmenovaných Výborem pro vědu a techniku z řad vědeckých odborníků členských států v souladu s článkem 31 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru [1],

po konzultaci s Evropským parlamentem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Polknutí vody představuje jednu z cest pro vniknutí radioaktivních látek do lidského těla. V souladu se směrnicí Rady 96/29/Euratom [2] je zapotřebí udržet příspěvek činností, s nimiž je spojeno riziko vyplývající z ionizujícího záření, k ozáření veškerého obyvatelstva tak nízký, jak lze rozumně dosáhnout.

(2) S ohledem na význam jakosti vody určené k lidské spotřebě pro zdraví lidí je nezbytné stanovit na úrovni Společenství normy jakosti, které plní funkci ukazatelů a zajišťují monitorování dodržování uvedených norem.

(3) Směrnice Rady 98/83/ES [3] stanoví indikační ukazatele radioaktivních látek v části C přílohy I a související ustanovení o monitorování v příloze II uvedené směrnice. Tyto ukazatele však spadají do oblasti působnosti základních standardů vymezených v článku 30 Smlouvy o Euratomu.

(4) Požadavky na monitorování úrovní radioaktivních látek ve vodě určené k lidské spotřebě by proto měly být přijaty ve zvláštním právním předpisu, který zajistí jednotnost, soudržnost a úplnost právních předpisů týkajících se ochrany před radiací podle Smlouvy o Euratomu.

(5) Vzhledem k tomu, že Společenství má pravomoc přijímat základní bezpečnostní normy k ochraně zdraví pracovníků a obyvatelstva před nebezpečím vyplývajícím z ionizujících záření, ustanovení této směrnice nahrazují ustanovení směrnice 98/83/ES týkající se požadavků na ochranu zdraví obyvatelstva, pokud jde o radioaktivní látky ve vodě určené k lidské spotřebě.

(6) Jak uznal Soudní dvůr ve své judikatuře, poslání Společenství, zakotvené v čl. 2 písm. b) Smlouvy o Euratomu, vypracovávat jednotné standardy pro ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva, není-li tak v těchto standardech výslovně uvedeno, nebrání členským státům v přijímání přísnějších opatření ochrany. Jelikož tato směrnice stanoví minimální pravidla, členské státy by měly mít možnost přijímat či ponechat v platnosti přísnější opatření v oblasti, kterou upravuje tato směrnice, aniž by tím byl dotčen volný pohyb zboží na vnitřním trhu, jak je vymezen v judikatuře Soudního dvora.

[1] Úř. věst. C 24, 28.1.2012, s. 122.

[2] Směrnice Rady 96/29/Euratom ze dne 13. května 1996, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy na ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření (Úř. věst. L 159, 29.6.1996, s. 1).

[3] Směrnice Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32).

(7) Hodnoty ukazatelů by neměly být považovány za mezní hodnoty. Pokud monitorování vody určené k lidské spotřebě ukazuje, že hodnota ukazatele nebyla dodržena, měl by dotčený členský stát zvážit, zda to představuje riziko pro lidské zdraví, jež vyžaduje přijetí opatření, a v případě potřeby přijmout nápravná opatření ke zlepšení jakosti vody na úroveň, která je v souladu s požadavky na ochranu lidského zdraví z hlediska radiační ochrany.

(8) Monitorování vody určené k lidské spotřebě stáčené do lahví nebo kontejnerů určených k prodeji, jiných než přírodních minerálních vod, za účelem ověření, že úrovně radioaktivních látek dodržují hodnoty ukazatelů stanovené v této směrnici, by mělo být prováděno v souladu se zásadami analýzy rizik a kritických kontrolních bodů (HACCP) v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ([1]) a aniž by byly dotčeny zásady pro úřední kontroly, které jsou stanoveny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ([2]).

(9) Obyvatelstvo by mělo být o jakosti vody určené k lidské spotřebě dostatečně a náležitě informováno.

(10) Je nezbytné vyjmout z oblasti působnosti této směrnice přírodní minerální vody a vody, které jsou léčivými přípravky, jelikož pro uvedené druhy vod byla stanovena zvláštní pravidla ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ([3]) a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ([4]).

11) Každý členský stát by měl vytvořit programy monitorování za účelem kontroly toho, zda voda určená k lidské spotřebě splňuje požadavky této směrnice.

(12) K rozborům jakosti vody určené k lidské spotřebě by měly být používány metody, které zajistí, že získané výsledky budou spolehlivé a srovnatelné.

(13) S ohledem na velké geografické rozdíly v přirozeném výskytu radonu přijala Komise doporučení 2001/928/Euratom ([5]), které se zabývá jakostí vody určené k lidské spotřebě, pokud jde o radon a zplodiny radonu s dlouhým poločasem rozpadu. Je vhodné zahrnout tyto radionuklidy do oblasti působnosti této směrnice.

(14) Aby byla udržena vysoká jakost vody určené k lidské spotřebě vzhledem k jejímu významu pro lidské zdraví, je třeba pravidelně aktualizovat přílohy II a III s ohledem na vědeckotechnický pokrok.

(15) Ačkoliv je na členských státech, aby si stanovily četnost odběru vzorků a rozborů vody stáčené do lahví nebo kontejnerů určených k prodeji, v případě těch členských států, u nichž se požaduje, aby monitorovaly přítomnost radonu či tritia ve vodě určené k lidské spotřebě nebo aby stanovily indikativní dávku (ID), se doporučuje provádět odběr vzorků a analýzu nejméně jednou ročně,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví požadavky na ochranu zdraví obyvatelstva, pokud jde o radioaktivní látky ve vodě určené k lidské spotřebě. Stanoví hodnoty ukazatelů, četnost a metody pro monitorování radioaktivních látek.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se se rozumí:

1) „vodou určenou k lidské spotřebě“:

a) veškerá voda, v původním stavu nebo po úpravě, určená k pití, vaření, přípravě potravin nebo k jiným účelům v domácnosti, bez ohledu na její původ a zda je dodávána z rozvodné sítě, cisterny, v lahvích nebo kontejnerech;

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1).
([2]) Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).
([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ze dne 18. června 2009 o využívání a prodeji přírodních minerálních vod (Úř. věst. L 164, 26.6.2009, s. 45).
([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).
([5]) Doporučení Komise 2001/928/Euratom ze dne 20. prosince 2001 o ochraně obyvatelstva před ozářením radonem ze zdrojů pitné vody (Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 85).

b) veškerá voda používaná v potravinářských zařízeních k výrobě, zpracování či konzervaci výrobků nebo látek určených k lidské spotřebě nebo k jejich uvádění na trh, pokud se příslušné vnitrostátní orgány neujistí, že jakost této vody nemůže ovlivnit zdravotní nezávadnost potravin v jejich konečné podobě;

2) „radioaktivní látkou“ jakákoli látka obsahující jeden nebo více radionuklidů, jejichž aktivita nebo koncentrace není z hlediska radiační ochrany zanedbatelná;

3) „indikativní dávkou“ nebo „ID“ úvazek účinné dávky na jeden rok ingesce ze všech radionuklidů, jejichž přítomnost byla zjištěna v zásobárně vody určené k lidské spotřebě, a to jak přírodního, tak i umělého původu, avšak s výjimkou tritia, draslíku 40, radonu a zplodin radonu s krátkým poločasem rozpadu;

4) „hodnotou ukazatele“ hodnota radioaktivních látek ve vodě určené k lidské spotřebě, v případě jejíhož překročení členské státy posoudí, zda přítomnost radioaktivních látek ve vodě určené k lidské spotřebě představuje riziko pro lidské zdraví, jež vyžaduje přijetí opatření, a v případě potřeby přijmou nápravná opatření ke zlepšení jakosti vody na úroveň, která je v souladu s požadavky na ochranu lidského zdraví z hlediska radiační ochrany.

Článek 3

Oblast působnosti a výjimky

1. Tato směrnice se použije na vodu určenou k lidské spotřebě.

2. Tato směrnice se nevztahuje na:

a) přírodní minerální vody uznané jako takové příslušnými vnitrostátními orgány v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES;

b) vody, které jsou léčivým přípravkem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES.

3. Členské státy mohou vyjmout z této směrnice:

a) vodu určenou výhradně pro takové účely, v souvislosti s nimiž se příslušné orgány ujistí, že jakost této vody neovlivní přímo ani nepřímo zdraví dotčeného obyvatelstva;

b) vodu určenou k lidské spotřebě ze zdroje pro individuální zásobování s denní kapacitou v průměru nižší než 10 m^3 vody nebo zásobující méně než 50 osob, pokud není tato voda dodávána v rámci obchodní nebo veřejné činnosti.

4. Členské státy, které se uchýlí k výjimkám podle odst. 3 písm. b), zajistí, aby:

a) o tom bylo dotčené obyvatelstvo informováno a rovněž o všech opatřeních, která je možno učinit pro ochranu lidského zdraví před nepříznivými účinky jakéhokoli znečištění vody určené k lidské spotřebě;

b) pokud z jakosti takové vody zjevně vyplývá možné nebezpečí pro lidské zdraví, byly neprodleně poskytnuty příslušnému obyvatelstvu vhodné pokyny.

Článek 4

Všeobecné povinnosti

Aniž jsou dotčena ustanovení čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 96/29/Euratom ([1]), přijmou členské státy veškerá opatření nezbytná k vytvoření příslušného programu monitorování vody určené k lidské spotřebě, aby zajistily, že v případě nedodržení hodnot ukazatelů stanovených podle této směrnice:

a) dojde k posouzení toho, zda to představuje riziko pro lidské zdraví, jež vyžaduje přijetí opatření, a

b) v případě potřeby budou přijata nápravná opatření ke zlepšení jakosti vody na úroveň, která je v souladu s požadavky na ochranu lidského zdraví z hlediska radiační ochrany.

Článek 5

Hodnoty ukazatelů a místa dodržování hodnot

1. Členské státy stanoví hodnoty ukazatelů platné pro monitorování radioaktivních látek ve vodě určené k lidské spotřebě v souladu s přílohou I.

2. Je-li voda určená k lidské spotřebě monitorována v souladu s požadavky přílohy II této směrnice, je místem dodržování hodnot:

a) u vody dodávané z rozvodné sítě místo, kde vytéká z kohoutků, kde je běžně odebírána;

([1]) Směrnice Rady 96/29/Euratom ze dne 13. května 1996, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy na ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření (Úř. věst. L 159, 29.6.1996, s. 1).

b) u vody dodávané z cisterny místo jejího výtoku z cisterny;

c) u vody stáčené do lahví nebo kontejnerů určených k prodeji místo plnění vody do lahví nebo kontejnerů;

d) u vody používané k přípravě potravin v potravinářském podniku místo, kde se voda v tomto podniku používá.

3. Definicí míst dodržování hodnot v odst. 2 písm. a) není dotčen výběr místa odběru vzorků, jímž může být jakékoli místo v rámci zásobované oblasti nebo v úpravně vody, pokud mezi místem odběru vzorků a místem dodržování hodnot nedochází k nepříznivým změnám hodnot koncentrace.

Článek 6

Monitorování a analýza

1. Za účelem kontroly, zda hodnoty radioaktivních látek splňují hodnoty ukazatelů stanovené podle čl. 5 odst. 1, přijmou členské státy veškerá opatření potřebná k zajištění toho, aby monitorování radioaktivních látek ve vodě určené k lidské spotřebě probíhalo v souladu se strategiemi a četností monitorování stanovenými v příloze II.

Členské státy zajistí, aby se monitorování provádělo tak, aby bylo zajištěno, že naměřené zaznamenané hodnoty jsou reprezentativní pro jakost vody spotřebovávané během celého roku. U vody stáčené do lahví nebo kontejnerů určených k prodeji tím nesmí být dotčeny zásady HACCP, jak vyžaduje nařízení (ES) č. 852/2004, ani zásady pro úřední kontroly, které jsou stanoveny v nařízení (ES) č. 882/2004.

2. Provádí se monitorování ID, přičemž pracovní charakteristiky rozborů musí být v souladu s požadavky uvedenými v příloze III.

3. Členské státy zajistí, aby každá laboratoř, ve které se provádějí rozbory vzorků, měla systém řízení jakosti rozborů, který podléhá kontrole ze strany nezávislé organizace, která je pro tento účel schválená příslušným orgánem.

Článek 7

Nápravná opatření a informování obyvatelstva

1. Členské státy zajistí okamžité prošetření každého nedodržení hodnoty ukazatele stanovené podle čl. 5 odst. 1 tak, aby se zjistila jeho příčina.

2. Dojde-li k nedodržení hodnoty ukazatele, členský stát posoudí, zda toto nedodržení představuje riziko pro lidské zdraví, jež vyžaduje přijetí opatření.

3. Pokud riziko uvedené v odstavci 2 existuje, členský stát:

a) přijme nápravné opatření za účelem zajištění souladu s požadavky na ochranu lidského zdraví z hlediska radiační ochrany a

b) zajistí, aby dotčené obyvatelstvo:

i) bylo informováno o tomto riziku a o přijatém nápravném opatření a

ii) bylo dále informováno o všech dodatečných preventivních opatřeních, jež mohou být nezbytná pro ochranu lidského zdraví, pokud jde o radioaktivní látky.

Článek 8

Provedení do vnitrostátního práva

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 28. listopadu 2015. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 9

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 10

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Lucemburku dne 22. října 2013.

Za Radu

předseda

L. LINKEVIČIUS

PŘÍLOHA I

HODNOTY UKAZATELŮ PRO RADON, TRITIUM A ID VODY URČENÉ K LIDSKÉ SPOTŘEBĚ

Ukazatel	Hodnota ukazatele	Jednotka	Poznámky
Radon	100	Bq/l	(Poznámka 1)
Tritium	100	Bq/l	(Poznámka 2)
ID	0,10	mSv	

Poznámka 1:

a) Členské státy mohou stanovit úroveň pro radon, jejíž překročení bude považováno za nevhodné a při hodnotách nižších než tato úroveň by měla pokračovat optimalizace ochrany, aniž by bylo ohroženo zásobování vodou ve vnitrostátním či regionálním měřítku. Úroveň stanovená členským státem může být vyšší než 100 Bq/l, ale nižší než 1 000 Bq/l. Za účelem zjednodušení vnitrostátních právních předpisů se členské státy mohou rozhodnout pro přizpůsobení hodnoty ukazatelů této úrovni.

b) Nápravné opatření je považováno za odůvodněné na základě radiologické ochrany bez dalšího zkoumání v případě, že koncentrace radonu jsou vyšší než 1 000 Bq/l.

Poznámka 2: Zvýšené hodnoty tritia mohou být známkou přítomnosti dalších umělých radionuklidů. Pokud koncentrace tritia překročí příslušnou hodnotu ukazatele, je nutný rozbor přítomnosti dalších umělých radionuklidů.

PŘÍLOHA II

MONITOROVÁNÍ RADIOAKTIVNÍCH LÁTEK

1. **Obecné zásady a četnost monitorování**

Předmětem monitorování jsou všechny ukazatele, pro které musí být stanoveny hodnoty ukazatele podle čl. 5 odst. 1. Nevyžaduje se však monitorování určitého ukazatele, pokud příslušný orgán může stanovit, že je v období jím určeném nepravděpodobné, aby se tento ukazatel při daném zásobování vody určené k lidské spotřebě vyskytoval v koncentracích, které by mohly překročit příslušnou hodnotu ukazatele.

Pokud jde o přirozeně se vyskytující radionuklidy, v případě, že předchozí výsledky ukázaly, že koncentrace radionuklidů je stabilní, rozhodne členský stát při zohlednění rizika pro lidské zdraví o minimální četnosti odběru vzorků odchylně od požadavků uvedených v bodu 6. Nepožaduje se, aby členský stát monitoroval přítomnost radonu či tritia ve vodě určené k lidské spotřebě nebo aby stanovil ID, pokud se na základě reprezentativních průzkumů, monitorovacích údajů či jiných spolehlivých informací ujistí, že po určenou dobu zůstanou úrovně radonu, tritia či vypočítané ID nižší než příslušné hodnoty ukazatelů uvedené v příloze I. V tomto případě členský stát sdělí Komisi důvody svého rozhodnutí a poskytne jí nezbytnou dokumentaci, která byla podkladem pro takové rozhodnutí, a to včetně závěrů všech provedených průzkumů, monitorování či šetření. V této souvislosti se nepoužijí ustanovení týkající se požadavků na minimální četnost odběru vzorků a rozborů uvedených v bodu 6 této přílohy.

2. **Radon**

Členské státy zajistí, aby byly provedeny reprezentativní průzkumy za účelem stanovení rozsahu a povahy pravděpodobného ozáření radonem z vody určené k lidské spotřebě pocházející z různých druhů zdrojů podzemní vody a studní v různých geologických oblastech. Průzkumy musí být připraveny tak, aby bylo možné určit základní ukazatele, a především geologickou a hydrologickou situaci oblasti, radioaktivitu hornin či půdy, jakož i druh studny a použít tyto informace k zaměření dalších opatření na oblasti s vysokou pravděpodobností ozáření. K monitorování koncentrací radonu by mělo docházet v místech, kde na základě výsledků reprezentativních průzkumů či jiných spolehlivých informací existuje důvod se domnívat, že by mohlo dojít k překročení hodnoty ukazatele stanovené podle čl. 5 odst. 1.

3. **Tritium**

Členské státy zajistí, aby se monitorování přítomnosti tritia ve vodě určené k lidské spotřebě provádělo v případě, že je v povodí přítomen antropogenní zdroj tritia či jiných umělých radionuklidů a na základě jiných programů dohledu nebo šetření není možné prokázat, že úroveň tritia je nižší než příslušná hodnota ukazatele uvedená v příloze I. Je-li vyžadováno monitorování přítomnosti tritia, provádí se v intervalech uvedených v tabulce v bodu 6 této přílohy. Pokud koncentrace tritia překročí příslušnou hodnotu ukazatele, je nutný rozbor přítomnosti dalších umělých radionuklidů.

4. **Indikativní dávka**

Monitorování ID ve vodě určené k lidské spotřebě se provádí v případě výskytu zdroje umělé či zvýšené přirozené radioaktivity, přičemž na základě jiných reprezentativních programů monitorování nebo jiných šetření nelze prokázat, že úroveň ID je nižší než hodnota ukazatele uvedená v příloze I. Vyžaduje-li se monitorování úrovní umělých radionuklidů, provádí se podle četnosti revizí uvedených v tabulce v bodu 6 této přílohy. Je-li vyžadováno monitorování úrovní přírodních radionuklidů, vymezí každý členský stát četnost monitorování celkové aktivity alfa, celkové aktivity beta či jednotlivých přírodních radionuklidů podle strategie prověřování, přijaté daným členským státem (v souladu s přílohou III). Četnost monitorování se může pohybovat od jediného kontrolního měření až po intervaly uvedené v tabulce v bodu 6 této přílohy. Pokud se vyžaduje pouze jedna kontrola přirozené radioaktivity, opětovná kontrola se vyžaduje alespoň v případě, kdy ve vztahu k zásobování nastane změna, která by pravděpodobně ovlivnila koncentrace radionuklidů ve vodě určené k lidské spotřebě.

5. **Úprava vody**

Provádí-li se úprava za účelem snížení úrovně radionuklidů ve vodě určené k lidské spotřebě, musí probíhat monitorování v intervalech uvedených v tabulce v bodu 6 této přílohy, aby byla zajištěna nepřetržitá účinnost této úpravy.

6. **Minimální četnost odběru vzorků a rozborů**

Minimální četnost odběru vzorků a rozborů pro monitorování vody určené k lidské spotřebě dodávané z rozvodné sítě nebo z cisteren nebo využívané v potravinářských podnicích je uvedena v následující tabulce:

Tabulka

Minimální četnost odběru vzorků a rozborů pro monitorování vody určené k lidské spotřebě dodávané z rozvodné sítě nebo z cisteren nebo využívané v potravinářských podnicích

Objem vody denně dodávané či produkované v zásobované oblasti (Poznámky1 a 2) m^3	Počet vzorků ročně (Poznámky 3 a 4)
objem ≤ 100	(Poznámka 5)
100 < objem ≤ 1 000	1
1 000 < objem ≤ 10 000	1 + 1 pro každých 3 300 m^3/d včetně započatých z celkového objemu
10 000 < objem ≤ 100 000	3 + 1 pro každých 10 000 m^3/d včetně započatých z celkového objemu
objem > 100 000	10 + 1 pro každých 25 000 m^3/d a včetně započatých z celkového objemu

Poznámka 1: Zásobovaná oblast je zeměpisně vymezená oblast, ve které je voda určená k lidské spotřebě dodávána z jednoho nebo více zdrojů a ve které je možno jakost vody považovat za přibližně stejnou.

Poznámka 2: Objemy se počítají jako průměrné hodnoty za kalendářní rok. Členský stát může pro stanovení minimální četnosti místo objemu vody použít počet obyvatel v zásobované oblasti, přičemž se předpokládá spotřeba vody 200 litrů/den/obyvatele.

Poznámka 3: Počty vzorků by pokud možno měly být časově i prostorově rovnoměrné.

Poznámka 4: V případě nepravidelné krátkodobé dodávky rozhodne o četnosti monitorování vody dodávané z cisteren dotčený členský stát.

Poznámka 5: O četnosti rozhodne dotčený členský stát.

Členské státy vymezí četnost odběru vzorků vody určené k lidské spotřebě stáčené do lahví nebo kontejnerů za účelem prodeje. Členské státy při tom mohou zohlednit objem vyprodukované vody.

7. **Průměrování**

Pokud je v určitém vzorku překročena hodnota ukazatele, členské státy vymezí rozsah opětovného odběru vzorků, který je nezbytný pro zajištění toho, aby měřené hodnoty byly reprezentativní pro průměrnou hmotnostní aktivitu po celý rok.

PŘÍLOHA III

MONITOROVÁNÍ INDIKATIVNÍ DÁVKY A ANALYTICKÉ PRACOVNÍ CHARAKTERISTIKY

1. **Monitorování dodržování ID**

K určení přítomnosti radioaktivity ve vodě určené k lidské spotřebě mohou členské státy využívat různých spolehlivých strategií prověřování. Tyto strategie mohou zahrnovat prověřování několika radionuklidů či prověřování jednoho konkrétního radionuklidu nebo prověřování celkové aktivity alfa či celkové aktivity beta.

a) prověřování několika radionuklidů či prověřování jednoho konkrétního radionuklidu

Pokud jedna z objemových aktivit přesahuje 20 % odpovídající odvozené hodnoty nebo koncentrace tritia přesahuje příslušnou hodnotu ukazatele uvedenou v příloze I, je nutný rozbor dalších radionuklidů. Členské státy vymezí, které radionuklidy se mají měřit, a vezmou přitom v úvahu všechny příslušné informace o pravděpodobných zdrojích radioaktivity.

b) strategie prověřování celkové aktivity alfa a celkové aktivity beta

K monitorování hodnoty ukazatele pro ID mohou členské státy využívat strategií prověřování celkové aktivity alfa a celkové aktivity beta ([1]).

Pro tento účel musí být stanoveny úrovně prověřování celkové aktivity alfa a celkové aktivity beta. Doporučená úroveň prověřování pro celkovou aktivitu alfa je 0,1 Bq/l. Doporučená úroveň prověřování pro celkovou aktivitu beta je 1,0 Bq/l.

Je-li celková aktivita alfa nižší než 0,1 Bq/l a celková aktivita beta nižší než 1,0 Bq/l, členský stát může předpokládat, že ID je nižší než hodnota ukazatele 0,1 mSv, přičemž není zapotřebí žádného radiologického šetření, pokud není z jiných informačních zdrojů známo, že v dané vodě jsou přítomny konkrétní radionuklidy, které mohou vést k tomu, že ID přesáhne hodnotu 0,1 mSv.

Pokud celková aktivita alfa přesáhne 0,1 Bq/l nebo celková aktivita beta přesáhne 1,0 Bq/l, vyžaduje se provedení rozboru přítomnosti konkrétních radionuklidů.

Členské státy mohou stanovit alternativní úrovně prověřování celkové aktivity alfa a celkové aktivity beta v případě, že mohou prokázat, že tyto alternativní úrovně odpovídají ID 0,1 mSv.

Členské státy vymezí, které radionuklidy se mají měřit, a vezmou přitom v úvahu všechny příslušné informace o pravděpodobných zdrojích radioaktivity. Vzhledem k tomu, že zvýšené úrovně tritia mohou být známkou přítomnosti jiných umělých radionuklidů, tritium, celková aktivita alfa a celková aktivita beta by se měly měřit ve stejném vzorku.

2. **Výpočet ID**

ID se vypočte z naměřených koncentrací radionuklidů a koeficientů dávek stanovených v příloze III tabulce A směrnice 96/29/Euratom nebo podle novějších informací uznaných příslušnými orgány v členském státě, a to na základě příjmu vody za jeden rok (730 l u dospělých osob). Pokud je splněn následující vzorec, mohou členské státy předpokládat, že ID je nižší než hodnota ukazatele 0,1 mSv, a není zapotřebí provádět žádné další šetření:

$$\sum_{i=1}^{n} \frac{C_i(obs)}{C_i(der)} \leq 1$$

kde

$C_i(obs)$ = zaznamenaná koncentrace radionuklidů i

$C_i(der)$ = odvozená koncentrace radionuklidů i

n = počet zjištěných radionuklidů.

([1]) Celkovou aktivitu beta lze případně nahradit zbytkovou aktivitou beta po odečtení objemové aktivity radionuklidu K-40.

Odvozené koncentrace radioaktivity ve vodě určené k lidské spotřebě (1)

Původ	Nuklid	Odvozená koncentrace
Přírodní	U-238 (2)	3,0 Bq/l
	U-234 (2)	2,8 Bq/l
	Ra-226	0,5 Bq/l
	Ra-228	0,2 Bq/l
	Pb-210	0,2 Bq/l
	Po-210	0,1 Bq/l
Umělý	C-14	240 Bq/l
	Sr-90	4,9 Bq/l
	Pu-239/Pu-240	0,6 Bq/l
	Am-241	0,7 Bq/l
	Co-60	40 Bq/l
	Cs-134	7,2 Bq/l
	Cs-137	11 Bq/l
	I-131	6,2 Bq/l

(1) Tato tabulka obsahuje hodnoty nejběžnějších přírodních a umělých radionuklidů; jedná se o přesné hodnoty, vypočtené pro dávku 0,1 mSv při příjmu 730 litrů za rok a pomocí koeficientů dávek stanovených v příloze III tabulce A směrnice 96/29/Euratom; odvozené koncentrace jiných radionuklidů lze vypočítat na stejném základě a hodnoty je možné aktualizovat na základě novějších informací uznaných příslušnými orgány v členském státě.

(2) Tato tabulka bere v úvahu pouze radiologické vlastnosti uranu, nikoliv jeho chemickou toxicitu.

3. **Pracovní charakteristiky a metody rozboru**

Pro níže uvedené ukazatele a radionuklidy musí být použita metoda rozboru, pomocí níž je přinejmenším možné měřit objemovou aktivitu s mezí detekce uvedenou v tabulce:

Ukazatele a radionuklidy	Mez detekce (Poznámky 1 a 2)	Poznámky
Tritium	10 Bq/l	Poznámka 3
Radon	10 Bq/l	Poznámka 3
Celková aktivita alfa Celková aktivita beta	0,04 Bq/l 0,4 Bq/l	Poznámka 4 Poznámka 4
U-238	0,02 Bq/l	
U-234	0,02 Bq/l	

Ukazatele a radionuklidy	Mez detekce (Poznámky 1 a 2)	Poznámky
Ra-226	0,04 Bq/l	
Ra-228	0,02 Bq/l	Poznámka 5
Pb-210	0,02 Bq/l	
Po-210	0,01 Bq/l	
C-14	20 Bq/l	
Sr-90	0,4 Bq/l	
Pu-239/Pu-240	0,04 Bq/l	
Am-241	0,06 Bq/l	
Co-60	0,5 Bq/l	
Cs-134	0,5 Bq/l	
Cs-137	0,5 Bq/l	
I-131	0,5 Bq/l	

Poznámka 1: Mez detekce se vypočítává podle normy ISO 11929: Určení mezí charakteristiky (rozhodné prahové hodnoty, meze detekce a mezí intervalu spolehlivosti) pro měření ionizujícího záření – Zásady a použití, s pravděpodobností chyb 1. a 2. druhu, přičemž každá z nich činí 0,05.

Poznámka 2: Nejistoty měření se počítají a oznamují jako úplné standardní nejistoty nebo jako rozšířené standardní nejistoty s faktorem expanze 1,96, a to podle pokynu ISO pro vyjádření nejistoty měření.

Poznámka 3: Mez detekce pro tritium a pro radon je 10 % příslušné hodnoty ukazatele ve výši 100 Bq/l.

Poznámka 4: Mez detekce pro celkovou aktivitu alfa a celkovou aktivitu beta je 40 % hodnot prověření, a to 0,1 Bq/l pro celkovou aktivitu alfa a 1,0 Bq/l pro celkovou aktivitu beta.

Poznámka 5: Tato mez detekce se vztahuje pouze na počáteční prověření ID u nového zdroje vody; pokud z počáteční kontroly vyplyne, že není přijatelné, aby hodnota Ra-228 byla vyšší než 20 % odvozené koncentrace, lze mez detekce pro běžná měření týkající se nuklidu Ra-228 zvýšit na 0,08 Bq/l, dokud nebude vyžadována nová kontrola.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 12. srpna 2013

o základních požadavcích na námořní radiokomunikační zařízení, která jsou určena k použití v rámci globálního námořního tísňového a bezpečnostního systému (GMDSS) na plavidlech, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS

(oznámeno pod číslem C(2013) 5185)

(2013/638/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES ze dne 9. března 1999 o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody [1], a zejména na čl. 3 odst. 3 písm. e) uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Řada členských států zavedla nebo má v úmyslu zavést společné bezpečnostní zásady a pravidla pro rádiová zařízení na plavidlech, na něž se nevztahuje Mezinárodní úmluva o bezpečnosti lidského života na moři (úmluva SOLAS) z roku 1974 (dále jen „plavidla, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS“).

(2) Harmonizace rádiových služeb by měla přispět ke zvýšení bezpečnosti plavby plavidel, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS, zejména v případě tísně a za špatných povětrnostních podmínek.

(3) Oběžník Výboru pro námořní bezpečnost (MSC) č. 803 o účasti plavidel, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS, v globálním námořním tísňovém a bezpečnostním systému (GMDSS) a rezoluce Mezinárodní námořní organizace (IMO) MSC.131 (75) vyzývají státy, aby uplatňovaly Pokyny pro zapojení plavidel, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS, do systému GMDSS a vyžadovaly, aby se určité vlastnosti a funkce související s GMDSS zavedly u rádiových zařízení určených k použití na všech plavidlech.

(4) Radiokomunikační řád Mezinárodní telekomunikační unie stanovuje kmitočty, které jsou určeny pro využití globálním námořním tísňovým a bezpečnostním systémem. Veškerá rádiová zařízení provozovaná na uvedených kmitočtech, která jsou určena pro použití v případě tísně, by měla být kompatibilní s určeným využitím daných kmitočtů a měla by poskytovat přiměřenou záruku řádného fungování v případě tísně.

(5) Je zapotřebí vyjasnit, že rozhodnutí Komise 2004/71/ES ze dne 4. září 2003 o základních požadavcích na námořní radiokomunikační zařízení, která jsou určena k instalaci na plavidlech, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS, za účelem účasti v globálním námořním tísňovém a bezpečnostním systému (GMDSS) [2] se vztahuje na zařízení GMDSS určená k použití na všech plavidlech, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS, která nejsou zahrnuta ve směrnici Rady 96/98/ES ze dne 20. prosince 1996 o námořním zařízení [3].

(6) Požadavky, které mají splňovat zařízení GMDSS určená pro plavidla, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS, by měly být uplatňovány jednotně ve všech členských státech a v souladu s příslušnými pokyny IMO.

(7) Vzhledem k počtu změn, které je třeba provést v rozhodnutí 2004/71/ES, by mělo být uvedené rozhodnutí v zájmu přehlednosti nahrazeno.

(8) Opatření tohoto rozhodnutí jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro posuzování shody a pro dozor nad trhem v oblasti telekomunikací,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Toto rozhodnutí se použije na všechna rádiová zařízení, která nespadají do oblasti působnosti směrnice 96/98/ES a jsou určena k použití na všech plavidlech, na něž se nevztahuje Mezinárodní úmluva o bezpečnosti lidského života na moři (úmluva SOLAS) z roku 1974 (dále jen „plavidla, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS“), a která jsou určena k zapojení se do globálního námořního tísňového a bezpečnostního systému (dále jen „GMDSS“), jak je stanoveno v kapitole IV úmluvy SOLAS, a jsou provozována v rámci jedné z těchto služeb:

[1] Úř. věst. L 91, 7.4.1999, s. 10.

[2] Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 54.

[3] Úř. věst. L 46, 17.2.1997, s. 25.

a) v námořní pohyblivé službě podle ustanovení 1.28 Radiokomunikačního řádu ITU;

b) v námořní pohyblivé družicové službě podle ustanovení 1.29 Radiokomunikačního řádu ITU.

Článek 2

Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/45/ES [1], musí být rádiová zařízení konstruována tak, aby byla zajištěna jejich správná funkce při vystavení mořskému prostředí, aby vyhovovala všem provozním požadavkům GMDSS platným pro plavidla, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS, v souladu s příslušnými předpisy Mezinárodní námořní organizace a aby umožňovala spolehlivou komunikaci s vysokým stupněm kvality analogových nebo digitálních přenosových spojů.

Článek 3

Rozhodnutí 2004/71/ES se zrušuje.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 12. srpna 2013.

Za Komisi

Antonio TAJANI

místopředseda

[1] Úř. věst. L 163, 25.6.2009, s. 1.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 6. listopadu 2013

o ukončení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli o vnějším průměru převyšujícím 406,4 mm pocházejících z Čínské lidové republiky

(2013/639/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 1995 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství ([1]), a zejména na článek 9 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

A. ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

(1) Dne 16. února 2013 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise") antidumpingové řízení týkající se dovozu do Evropské unie určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli o vnějším průměru převyšujícím 406,4 mm pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR") a oznámení o zahájení řízení zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* ([2]).

(2) Řízení bylo zahájeno v návaznosti na podnět, který podal Výbor na obranu výrobního odvětví Evropské unie vyrábějícího bezešvé trubky a duté profily (dále jen „žadatel") představující více než 25 % celkové výroby určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli o vnějším průměru převyšujícím 406,4 mm. Podnět obsahoval důkazy *prima facie* o dumpingu výrobku a o výsledné podstatné újmě, které byly dostačující pro zahájení řízení.

(3) O zahájení řízení Komise informovala žadatele, další známé výrobce v Unii, známé vyvážející výrobce v ČLR, možné výrobce ve srovnatelné zemi, známé dovozce, distributory a další strany, o nichž bylo známo, že se jich řízení týká, jakož i zástupce ČLR. Zúčastněné strany dostaly možnost, aby ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení řízení písemně sdělily svá stanoviska a požádaly o slyšení.

(4) Žadatel, další výrobci v Unii, vyvážející výrobci v ČLR, dovozci a distributoři předložili svá stanoviska. Všechny zúčastněné strany, které o to požádaly a prokázaly, že mají zvláštní důvody ke slyšení, byly vyslechnuty.

B. STAŽENÍ PODNĚTU A ZASTAVENÍ ŘÍZENÍ

(5) Dopisem Komisi ze dne 9. září 2013 žadatel svůj podnět stáhl.

(6) Podle čl. 9 odst. 1 základního nařízení platí, že pokud je podnět stažen, může být řízení zastaveno, s výjimkou případu, kdy to není v zájmu Unie.

(7) Šetření neodhalilo žádné skutečnosti, z nichž by vyplývalo, že by zastavení řízení bylo v rozporu se zájmem Unie. Proto Komise dospěla k závěru, že by stávající řízení mělo být zastaveno. Zúčastněné strany o tom byly informovány a dostaly příležitost se vyjádřit. Nebyly obdrženy žádné připomínky.

(8) Komise tudíž dospěla k závěru, že antidumpingová řízení týkající se dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli o vnějším průměru převyšujícím 406,4 mm pocházejících z ČLR do Unie by měla být zastavena,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Antidumpingové řízení týkající se dovozu bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli jiných než z nerezavějící oceli, s kruhovým příčným průřezem a o vnějším průměru převyšujícím 406,4 mm pocházejících z Čínské lidové republiky, v současnosti kódů KN 7304 19 90, 7304 29 90, 7304 39 98 a 7304 59 99, se zastavuje.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 6. listopadu 2013.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

([1]) Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.
([2]) Úř. věst. C 45, 16.2.2013, s. 3.

III

(Jiné akty)

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 522/12/KOL

ze dne 19. prosince 2012,

kterým se po osmdesáté sedmé mění procesní a hmotněprávní pravidla v oblasti státní podpory vložením nové kapitoly o opatřeních státní podpory v souvislosti se systémem obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů po roce 2012

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO,

S OHLEDEM na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru ([1]), a zejména na články 61 až 63 této dohody a na protokol 26 připojený k této dohodě,

S OHLEDEM na Dohodu mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora ([2]), a zejména na čl. 5 odst. 2 písm. b) a článek 24 této dohody,

S ODKAZEM NA//PŘIPOMÍNAJÍCE procesní a hmotněprávní pravidla v oblasti státní podpory přijatá Kontrolním úřadem dne 19. ledna 1994 ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

Podle článku 24 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru uplatňuje Kontrolní úřad ustanovení Dohody o EHP týkající se státní podpory.

Podle čl. 5 odst. 2 písm. b) Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru vydá Kontrolní úřad oznámení nebo pokyny k záležitostem, kterými se Dohoda o EHP zabývá, pokud to tato dohoda nebo Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru výslovně stanoví nebo pokud to Kontrolní úřad považuje za nezbytné.

Evropská komise přijala dne 22. května 2012 sdělení pod názvem „*Pokyny k některým opatřením státní podpory v souvislosti se systémem obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů po roce 2012*“ ([4]).

Uvedené sdělení je relevantní rovněž pro Evropský hospodářský prostor.

V celém Evropském hospodářském prostoru je třeba zajistit jednotné uplatňování pravidel EHP pro státní podporu.

Podle bodu II v položce „VŠEOBECNÉ“ na konci přílohy XV Dohody o EHP má Kontrolní úřad ESVO přijmout po konzultaci s Komisí právní akty odpovídající právním aktům přijatým Evropskou komisí.

Byly povedeny konzultace s Evropskou komisí a státy ESVO,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pokyny pro státní podporu se mění tím způsobem, že se do nich vkládá nová kapitola o opatřeních státní podpory v souvislosti se systémem obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů po roce 2012. Nová kapitola je uvedena v příloze tohoto rozhodnutí.

([1]) „Dohoda o EHP“.

([2]) „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“.

([3]) Pokyny pro uplatňování a výklad článků 61 a 62 Dohody o EHP a článku 1 protokolu 3 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru, které byly přijaty a vydány Kontrolním úřadem dne 19. ledna 1994, zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* (dále jen „Úř. věst.“) L 231, 3.9.1994, s. 1, a dodatku EHP č. 32, 3.9.1994, s. 1, dále jen „pokyny pro státní podporu“. Aktualizované znění pokynů pro státní podporu je k dispozici na internetové stránce Kontrolního úřadu: http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/

([4]) Sdělení Komise – Pokyny k některým opatřením státní podpory v souvislosti se systémem obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů po roce 2012 (Úř. věst. C 158, 5.6.2012, s. 4).

Článek 2

Pouze anglické znění je závazné.

V Bruselu dne 19. prosince 2012.

Za Kontrolní úřad ESVO

Oda Helen SLETNES
předsedkyně

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
člen kolegia

PŘÍLOHA

PODPORA V SOUVISLOSTI SE SYSTÉMEM OBCHODOVÁNÍ S POVOLENKAMI NA EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ PO ROCE 2012 [1]

POLITIKA STÁTNÍ PODPORY A SMĚRNICE O ETS

1. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 [2] zavedla systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii (EU ETS) a směrnice 2009/29/ES [3] tento systém EU ETS s účinkem ode dne 1. ledna 2013 zlepšila a rozšířila. Směrnice 2003/87/ES ve znění pozdějších předpisů [4] je dále označována jako „směrnice o ETS". Směrnice 2009/29/ES je součástí legislativního balíčku obsahujícího opatření k boji proti změně klimatu a na podporu obnovitelných a nízkouhlíkových zdrojů energie. Tento balíček byl určen především ke splnění celkového environmentálního cíle Unie, kterým je dosáhnout do roku 2020 20 % snížení emisí skleníkových plynů ve srovnání s rokem 1990 a 20 % podílu obnovitelné energie v rámci celkové spotřeby energie EU.

2. Směrnice o ETS pro některé podniky stanoví tato zvláštní a dočasná opatření: podpora na vyrovnání zvýšení cen elektřiny v důsledku zahrnutí nákladů na emise skleníkových plynů vyplývajících z EU ETS (obvykle označovány jako „náklady na nepřímé emise"), podpora na investice do vysoce účinných elektráren, včetně nových elektráren, které jsou uzpůsobeny na ekologicky bezpečné zachycování a geologické ukládání CO_2, nepovinné přechodné bezplatné povolenky v odvětví elektrické energie v některých státech ESVO [5] a vynětí některých malých zařízení ze systému EU ETS v případě, že snížení emisí skleníkových plynů lze dosáhnout mimo rámec EU ETS s nižšími správními náklady.

3. Zvláštní a dočasná opatření stanovená v rámci provádění směrnice o ETS zahrnují státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP. V souladu s oddílem II části druhé protokolu 3 připojeného k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru musí státy ESVO oznámit podporu Kontrolnímu úřadu ESVO a nesmí ji realizovat, dokud ji Kontrolní úřad ESVO neschválí.

4. V zájmu zajištění transparentnosti a právní jistoty vysvětlují tyto pokyny kritéria slučitelnosti, která se budou uplatňovat na tato opatření státní podpory v souvislosti se systémem obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, který byl zdokonalen a rozšířen směrnicí 2009/29/ES.

5. V souladu s testem vyváženosti formulovaným v akčním plánu pro státní podpory z roku 2005 [6] je hlavním cílem kontroly státní podpory v rámci provádění systému EU pro obchodování s emisemi zajistit, aby opatření státní podpory měla za následek větší snížení emisí skleníkových plynů, než k jakému by došlo bez podpory, a dosáhnout toho, aby pozitivní účinky podpory převážily nad jejími negativními účinky, pokud jde o narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu. Státní podpora musí být nezbytná k dosažení environmentálního cíle EU ETS (nezbytnost podpory) a musí být omezena na minimum potřebné k dosažení požadované ochrany životního prostředí (přiměřenost podpory), aniž by docházelo k nežádoucímu narušení hospodářské soutěže a obchodu na vnitřním trhu.

---

[1] Tyto pokyny odpovídají pokynům Evropské komise k některým opatřením státní podpory v souvislosti se systémem obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů po roce 2012 (Úř. věst. C 158, 5.6.2012, s. 4). Pokyny, jež ke státní podpoře vydal Kontrolní úřad, jsou zveřejněny na jeho internetových stránkách (www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/).

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32). Tato směrnice byla do Dohody o EHP začleněna v bodě 21al přílohy XX.

[3] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 2003/87/ES s cílem zlepšit a rozšířit systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 63). Tato směrnice byla do Dohody o EHP začleněna v bodě 21al přílohy XX.

[4] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/101/ES ze dne 27. října 2004 (Úř. věst. L 338, 13.11.2004, s. 18), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/101/ES ze dne 19. listopadu 2008 (Úř. věst. L 8, 13.1.2008, s. 3), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009 (Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 109).

[5] Pojem „státy ESVO" označuje pro účely těchto pokynů Island, Lichtenštejnsko a Norsko, nikoli však Švýcarsko, které je sice státem ESVO, avšak nepřipojilo se k EHP.

[6] Akční plán pro státní podpory – Cílenější státní podpory a jejich nižší počet: plán pro reformu státní podpory v letech 2005–2009, KOM(2005) 107 v konečném znění, 7.6.2005.

6. Vzhledem k tomu, že ustanovení zavedená směrnicí 2009/29/ES se použijí od 1. ledna 2013, státní podpora nemůže být považována za nezbytnou pro zmírnění jakékoliv zátěže vyplývající z této směrnice před tímto datem. Opatření, na něž se vztahují tyto pokyny, tedy mohou být povolena pouze z hlediska nákladů, které vznikly po 1. lednu 2013, s výjimkou podpory v souvislosti s nepovinným přechodným přidělováním bezplatných povolenek na modernizaci výroby elektřiny (v některých státech ESVO), které mohou za určitých podmínek zahrnovat investice provedené od 25. června 2009, které byly uvedeny v národním plánu.

1. SPECIFICKÁ OPATŘENÍ, NA NĚŽ SE VZTAHUJÍ TYTO POKYNY

1.1. Podpora pro podniky v odvětvích a pododvětvích, u nichž hrozí značné riziko úniku uhlíku v důsledku toho, že se náklady na povolenky EU ETS promítají do cen elektřiny (podpora na náklady na nepřímé emise)

7. Podle čl. 10a odst. 6 směrnice o ETS mohou státy EHP v souladu s pravidly státní podpory poskytovat státní podporu na vyrovnání nákladů ve prospěch odvětví nebo pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku kvůli nákladům souvisejícím s emisemi skleníkových plynů promítaným do cen elektřiny (dále jen „náklady na nepřímé emise“). Pro účely těchto pokynů „únik uhlíku“ popisuje možnost budoucího zvýšení celosvětových emisí skleníkových plynů, pokud podniky přesunou výrobu mimo EHP, protože bez výrazné ztráty podílu na trhu nemohou přenést zvýšení nákladů vyplývajících z EU ETS na své zákazníky.

8. Řešení rizika úniku uhlíku přispívá k ochraně životního prostředí, neboť účelem podpory je, aby se zamezilo zvyšování celosvětových emisí skleníkových plynů v důsledku přesunů výroby mimo EHP, jelikož neexistují závazné mezinárodní dohody o snižování emisí skleníkových plynů. Podpora na náklady na nepřímé emise může mít zároveň nepříznivý dopad na účinnost systému EU ETS. Pokud by byla podpora nesprávně zacílena, ulevila by příjemcům od nákladů na jejich nepřímé emise, čímž by se omezily pobídky pro snižování emisí a inovace v tomto odvětví. Náklady na snižování emisí by musela nést především jiná odvětví hospodářství. Taková státní podpora může navíc vést k významnému narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu, zejména když se podnikům ve stejném odvětví dostává odlišného zacházení v různých státech EHP z důvodu různých rozpočtových omezení. Tyto pokyny proto musí řešit tři konkrétní cíle: minimalizovat riziko úniku uhlíku, zachovat cíl EU ETS, kterým je dosažení nákladově efektivního snižování emisí uhlíku, a minimalizovat narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

9. Během procesu přijímání směrnice 2009/29/ES vydala Komise sdělení ([7]), v němž byly stanoveny hlavní zásady, které se mají použít v případě státní podpory na náklady na nepřímé emise, aby se zamezilo nepatřičnému narušování hospodářské soutěže.

10. Komise na úrovni Unie posoudila, v jakém rozsahu může odvětví nebo pododvětví promítnout náklady na nepřímé emise do cen výrobků bez významné ztráty podílu na trhu ve prospěch zařízení s vyššími emisemi uhlíku, která se nacházejí mimo Unii.

11. Nejvyšší částka podpory, kterou státy EHP mohou poskytnout, musí být vypočtena podle vzorce, jenž zohledňuje základní produkci daného zařízení nebo jeho základní úrovně spotřeby elektřiny, jak jsou definovány v těchto pokynech, jakož i faktor emisí CO_2 pro elektřinu dodávanou spalovacími zařízeními v různých geografických oblastech. V případě smluv na dodávky elektřiny, které nezahrnují náklady na CO_2, státní podpora nebude udělena. Vzorec v souladu s 27. bodem odůvodnění směrnice 2009/29/ES zajišťuje, aby byla podpora přiměřená a zachovala pobídky pro energetickou účinnost a docházelo k posunu poptávky od „šedé“ k „zelené“ elektřině.

12. Kromě toho nesmí podpora v zájmu minimalizace narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu a zachování cíle EU ETS, jímž je k dosažení nákladově efektivní dekarbonizace, kompenzovat náklady na povolenky EU v cenách elektřiny zcela a musí být postupem času snižována. Klesající intenzita podpory je zásadní v případě provozní státní podpory, aby se zamezilo závislosti na podpoře. Kromě toho zachová jak dlouhodobé pobídky k plné internalizaci environmentální externality, tak krátkodobé pobídky k přechodu k výrobním technologiím s nižšími emisemi CO_2, a zároveň klade důraz na dočasnou povahu podpory a přispívá k přechodu směrem k nízkouhlíkovému hospodářství.

([7]) Příloha II přílohy 15713/1/08REV1 ze dne 18. listopadu 2008 (25.11) http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2008-0610+0+DOC+XML+V0//CS

1.2. **Investiční podpora vysoce účinných elektráren, včetně nových elektráren uzpůsobených k zachycování a ukládání uhlíku**

13. V souladu se sdělením Komise Evropské radě ([8]) o čl. 10 odst. 3 směrnice o systému obchodování s emisemi (ETS), týkajícím se použití příjmů z dražeb povolenek, mohou státy EHP v období let 2013–2016 využívat tyto příjmy na podporu výstavby vysoce účinných elektráren včetně nových zařízení schopných zachycovat a uchovávat uhlík. Jako *minus* k této definici podle článku 33 směrnice Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého ([9]) musí státy EHP zajistit, aby provozovatelé všech spalovacích zařízení o jmenovitém elektrickém výkonu přesahujícím 300 MW posoudili, zda jsou splněny určité podmínky, konkrétně zda jsou dostupná vhodná úložiště, zda jsou technicky a ekonomicky proveditelná přepravní zařízení a zda je technicky a ekonomicky proveditelné dodatečné dovybavení zařízením pro zachycování CO_2. Pokud je výsledek posouzení kladný, musí být zajištěno, aby byl v místě spalovacího zařízení vhodný prostor pro umístění zařízení nezbytného pro zachycování a stlačování CO_2 ([10]).

14. Tato podpora musí usilovat o zvýšení ochrany životního prostředí plynoucí z nižších emisí CO_2 ve srovnání s nejmodernější technologií a zaměřovat se na selhání trhu tím, že má podstatný dopad na ochranu životního prostředí. Tato podpora musí být nezbytná, musí mít motivační účinek a být přiměřená. Podpora na provádění zachycování a ukládání uhlíku nespadá do působnosti těchto pokynů a je již vyhodnocena v rámci jiných existujících pravidel o státní podpoře, konkrétně v rámci kapitoly o státní podpoře na ochranu životního prostředí obsažené v pokynech ke státní podpoře ([11]).

15. K zajištění přiměřenosti podpory se musí nejvyšší intenzita podpory lišit v závislosti na příspěvku ke zvýšení ochrany životního prostředí a ke snížení emisí CO_2 (cíl směrnice o ETS) u nových elektráren. Začátek provádění celého řetězce zachycování a ukládání uhlíku (tj. výstavba a faktické zahájení zachycování, přepravy a ukládání CO_2) novými elektrárnami před rokem 2020 musí být proto odměněno v porovnání s novými elektrárnami uzpůsobenými k zachycování a ukládání uhlíku, které však s prováděním před rokem 2020 nezačnou. Kromě toho je při zvažování dvou podobných projektů nových elektráren uzpůsobených k zachycování a ukládání uhlíku nejvyšší přípustná intenzita podpory vyšší u projektů vybraných na základě skutečně konkurenčního nabídkového řízení založeného na jasných, transparentních a nediskriminačních kritériích, která účinně zajistí, aby podpora byla omezena na nezbytné minimum a podporovala hospodářskou soutěž na trhu výroby elektřiny. Za takových okolností lze předpokládat, že příslušné nabídky zohledňují veškeré možné výhody takové další investice.

1.3. **Podpora související s dobrovolným přechodným přidělováním bezplatných povolenek na modernizaci postupů výroby elektřiny**

16. Podle článku 10c směrnice o ETS mají státy EHP splňující určité podmínky týkající se propojenosti jejich vnitrostátní elektroenergetické sítě nebo jejich podílu fosilních paliv při výrobě elektřiny a výši HDP na obyvatele ve srovnání s průměrem v Unii možnost dočasně se odchýlit od zásady plného obchodování s povolenkami formou aukce a poskytnout bezplatné povolenky výrobcům elektřiny v provozu do 31. prosince 2008, nebo výrobcům elektřiny, na které byly investice do modernizace fyzicky zahájeny do 31. prosince 2008. Výměnou za poskytnutí bezplatných povolenek výrobcům energie musí způsobilé státy EHP předložit národní investiční plán („národní plán") uvádějící investice provedené příjemci bezplatných povolenek nebo jinými hospodářskými subjekty do vybavení a modernizace infrastruktury, do čistých technologií a do diverzifikace skladby energie a energetických dodávek.

17. Uvedená odchylka od zásady plného obchodování s povolenkami formou aukce poskytováním přechodných bezplatných povolenek představuje státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, protože se státy EHP poskytováním bezplatných povolenek vzdávají příjmů a poskytují selektivní výhodu výrobcům energie. Výrobci energie mohou soutěžit s výrobci energie v jiných státech EHP, což může mít za důsledek narušení nebo hrozbu narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu na vnitřním trhu. Státní podpora existuje rovněž na úrovni investic, které příjemci bezplatných povolenek provedou za sníženou cenu.

1.4. **Podpora při vynětí malých zařízení a nemocnic z EU ETS**

18. Podle článku 27 směrnice o ETS mohou státy EHP vyjmout malá zařízení a nemocnice z EU ETS, pokud podléhají opatřením, jimiž je dosaženo rovnocenného snížení emisí skleníkových plynů. Státy EHP mohou navrhnout opatření vztahující se na malá zařízení a nemocnice, jimiž bude dosaženo příspěvku ke snížení emisí rovnocennému příspěvku dosaženému EU ETS. Možnost vyjmout malá zařízení a nemocnice z EU ETS má nabízet maximální výhody, pokud jde o snížení administrativních nákladů za každou tunu ekvivalentu CO_2 vyňatou ze systému ETS.

([8]) Dodatek k poznámce generálního sekretariátu Rady „I/A" určené Výboru stálých zástupců/Radě 8033/09 ADD 1 REV 1 ze dne 31. března 2009.

([9]) Směrnice 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého a o změně směrnice Rady 85/337/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114). Tato směrnice byla do Dohody o EHP začleněna v bodech 1a, 1f, 1i, 13ca, 19a, 21at a 32c přílohy XX.

([10]) Viz poznámka pod čarou 9.

([11]) Úř. věst. L 144, 10.6.2010, s. 1, dodatek EHP č. 29, 10.6.2010, s. 1. Tato kapitola odpovídá pokynům Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí, které byly přijaty Evropskou komisí (Úř. věst. C 82, 1.4.2008, s. 1).

19. Vynětí malých zařízení a nemocnic z EU ETS může představovat státní podporu. Státy EHP mají velkou volnost při rozhodování, zda vyjmou malá zařízení z EU ETS, a pokud ano, jaký typ zařízení vyjmou a který typ opatření vyžadují. Proto nelze vyloučit, že opatření uložená státy EHP mohou představovat hospodářskou výhodu ve prospěch malých zařízení či nemocnic vyňatých z EU ETS, která může pravděpodobně narušovat nebo hrozit narušením hospodářské soutěže a ovlivnit obchod na vnitřním trhu.

2. OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

2.1. **Oblast působnosti pokynů**

20. Tyto pokyny se vztahují pouze na konkrétní opatření podpory stanovená v rámci provádění směrnice o ETS. Kapitola o státní podpoře na ochranu životního prostředí obsažená v pokynech ke státní podpoře ([12]) se na tato opatření nepoužije.

2.2. **Definice**

21. Pro účely těchto pokynů se použijí definice stanovené v dodatku I.

3. SLUČITELNÉ PODPORY ČL. 61 ODST. 3 DOHODY O EHP

22. Státní podpora může být prohlášena za slučitelnou s vnitřním trhem ve smyslu čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP, pokud vede k větší ochraně životního prostředí (snížení emisí skleníkových plynů), aniž jsou negativně dotčeny podmínky obchodu v míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Při posuzování slučitelnosti opatření podpory Kontrolní úřad ESVO zvažuje příznivý dopad opatření podpory při dosahování cíle společného zájmu proti jeho potenciálně nepříznivým vedlejším účinkům, jako je například narušení obchodu a hospodářské soutěže. Z tohoto důvodu nesmí být platnost režimů podpory delší, než je doba trvání platnosti těchto pokynů. Není tím dotčena možnost, aby stát ESVO opakovaně oznámil opatření přesahující lhůtu stanovenou rozhodnutím Kontrolního úřadu ESVO, kterým se daný režim podpory povoluje.

3.1. **Podpora pro podniky v odvětvích a pododvětvích, u nichž hrozí značné riziko úniku uhlíku v důsledku toho, že se náklady na povolenky EU ETS promítají do cen elektřiny (podpora na náklady na nepřímé emise)**

23. U odvětví a pododvětví uvedených v dodatku II se podpora na náhradu nákladů na povolenky EU ETS, jež se promítají do cen elektřiny v důsledku provádění směrnice o ETS a jež vznikly počínaje 1. lednem 2013, považuje za slučitelnou s vnitřním trhem ve smyslu čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v tomto oddílu.

Cíl a nezbytnost podpory

24. Pro účely těchto pokynů je cílem této podpory zabránit vzniku značného rizika úniku uhlíku v důsledku nákladů na povolenky EU promítnutých do cen elektřiny, jež nese příjemce, pokud jeho konkurenti z třetích zemích nejsou vystaveni podobným nákladům na CO_2 v jejich cenách elektřiny a pokud příjemce není schopen promítnout tyto náklady do cen výrobků bez ztráty značného podílu na trhu.

25. Pro účely těchto pokynů značné riziko úniku uhlíku existuje, pouze pokud příjemce působí v odvětví nebo pododvětví uvedeném v dodatku II.

Maximální intenzita podpory

26. Intenzita podpory nesmí přesáhnout 85 % způsobilých nákladů vynaložených v roce 2013, 2014 a 2015, 80 % způsobilých nákladů vynaložených v roce 2016, 2017 a 2018 a 75 % způsobilých nákladů vynaložených v roce 2019 a 2020.

Výpočet maximální výše podpory

27. Nejvyšší částka podpory na jedno zařízení pro výrobu výrobků v rámci odvětví a pododvětví uvedených v dodatku II musí být vypočítána podle následujícího vzorce:

([12]) Úř. věst. L 144, 10.6.2010, s. 1, dodatek EHP č. 29, 10.6.2010, s. 1. Tato kapitola odpovídá pokynům Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí, které byly přijaty Evropskou komisí (Úř. věst. C 82, 1.4.2008, s. 1).

a) V případech, kdy se referenční úrovně energetické účinnosti uvedené v dodatku III vztahují na výrobky vyráběné příjemcem, rovná se nejvyšší částka podpory pro zařízení na náklady vynaložené za rok t:

$$Amax_t = Ai_t \times C_t \times P_{t-1} \times E \times BO$$

V tomto vzorci je Ai_t intenzita podpory za rok t vyjádřená jako zlomek (např. 0,8); C_t je platný emisní faktor CO_2 (tCO_2/MWh) (v roce t); P_{t-1} je forwardová cena povolenky EU v roce t–1 (EUR/tCO_2); E je použitelná výrobkově specifická referenční úroveň energetické účinnosti podle dodatku III; a BO je základní produkce. Tyto pojmy jsou definovány v dodatku I.

b) V případech, kdy se referenční úrovně energetické účinnosti uvedené v dodatku III na výrobky vyráběné příjemcem nevztahují, rovná se nejvyšší částka podpory pro zařízení na náklady vynaložené za rok t:

$$Amax_t = Ai_t \times C_t \times P_{t-1} \times EF \times BEC$$

V tomto vzorci je Ai_t intenzita podpory za rok t vyjádřená jako zlomek (např. 0,8); C_t je platný emisní faktor CO_2 (tCO_2/MWh) (v roce t); P_{t-1} je forwardová cena povolenky EU v roce t–1 (EUR/tCO_2); EF je záložní referenční úroveň energetické účinnosti; a BEC je základní úroveň spotřeby elektřiny (MWh). Tyto pojmy jsou definovány v dodatku I.

28. Pokud zařízení vyrábí jak výrobky, pro které je použitelná referenční úroveň energetické účinnosti uvedená v dodatku III, tak výrobky, pro které je použitelná záložní referenční úroveň energetické účinnosti, musí být spotřeba elektřiny pro každý výrobek stanovena podle příslušné tonáže produkce každého výrobku.

29. Pokud zařízení vyrábí jak výrobky, které jsou způsobilé pro podporu (tj. spadají do způsobilých odvětví nebo pododvětví uvedených v dodatku II), tak výrobky, které nejsou způsobilé pro podporu, nejvyšší částka podpory se vypočítá pouze pro produkty, které jsou způsobilé pro podporu.

30. Podpora může být příjemci vyplacena v roce, ve kterém vznikly náklady, nebo v následujícím roce. Pokud je podpora vyplacena v roce, ve kterém vznikly náklady, musí být zaveden mechanismus pro následnou úpravu platby, který zajistí, aby byly všechny přeplatky podpory vráceny do 1. července následujícího roku.

Motivační účinek

31. Požadavek motivačního účinku se považuje za splněný, pokud jsou splněny podmínky uvedené v oddílu 3.1.

3.2. **Investiční podpora pro nové vysoce účinné elektrárny, včetně nových elektráren uzpůsobených pro zachycování uhlíku**

32. Investiční podpora poskytnutá od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2016 pro nové vysoce účinné elektrárny bude považována za slučitelnou s vnitřním trhem ve smyslu čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP za předpokladu, že budou splněny podmínky stanovené v tomto oddílu.

33. Investiční podpora pro nové vysoce účinné elektrárny může být udělena pouze v případě, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) nová vysoce účinná elektrárna přesahuje harmonizovanou referenční hodnotu účinnosti elektráren stanovenou v příloze I prováděcího rozhodnutí Komise 2011/877/EU ze dne 19. prosince 2011, kterým se stanoví harmonizované referenční hodnoty účinnosti pro oddělenou výrobu elektřiny a tepla za použití směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ([13]), nebo příslušnou referenční hodnotu účinnosti platnou době, kdy je podpora poskytnuta. Nové vysoce účinné elektrárny, které jsou pouze v souladu s těmito referenčními hodnotami účinnosti, nejsou způsobilé pro podporu; a

b) rozhodnutí o schválení orgánem poskytujícím podporu je přijato v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2016.

([13]) Úř. věst. L 343, 23.12.2011, s. 91. Tato směrnice byla do Dohody o EHP začleněna v bodě 24 přílohy IV.

Cíl a nezbytnost podpory

34. Státy ESVO musí prokázat, že se podpora zaměřuje na selhání trhu tím, že má podstatný dopad na ochranu životního prostředí. Podpora musí mít motivační účinek v tom smyslu, že vede ke změně chování příjemce podpory. Tento motivační účinek se prokazuje pomocí srovnávacího scénáře, jehož prostřednictvím se dokáže, že bez podpory by příjemce investici neuskutečnil. Kromě toho nesmí podporovaný projekt začít před datem předložení žádosti o podporu. Státy ESVO musí prokázat, že podpora neovlivňuje nepříznivě podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem, zejména pokud se podpora soustředila na omezený počet příjemců nebo pokud je pravděpodobné, že daná podpora pravděpodobně posílí postavení příjemce na trhu (na úrovni skupiny společností).

Způsobilé náklady

35. Způsobilé náklady budou omezeny na celkové náklady investic do nového zařízení (hmotná a nehmotná aktiva), které jsou nezbytně nutné k výstavbě nové elektrárny. Kromě toho v případě vybudování elektrárny uzpůsobené pro zachycování uhlíku budou způsobilé i náklady na prokázání celkové ekonomické a technické proveditelnosti realizace úplného řetězce zachycování a ukládání uhlíku. Náklady na instalaci vybavení pro zachycování, přepravu a ukládání nebudou podle těchto pokynů způsobilé, neboť podpora na provádění zachycování a ukládání uhlíku již bude posouzena podle kapitoly o státní podpoře na ochranu životního prostředí obsažené v pokynech ke státní podpoře.

Maximální intenzita podpory

36. V případě nových vysoce účinných elektráren, které jsou uzpůsobeny pro zachycování a ukládání uhlíku a zahájí provádění celého řetězce zachycování a ukládání uhlíku před rokem 2020, nesmí podpora překročit 15 % způsobilých nákladů.

37. V případě nových vysoce účinných elektráren, které jsou uzpůsobeny pro zachycování a ukládání uhlíku, ale provádění celého řetězce zachycování a ukládání uhlíku nezahájí před rokem 2020, a jimž je podpora poskytnuta na základě skutečně konkurenčního nabídkového řízení, které podporuje i) co nejekologičtější technologie výroby energie v novém závodě vedoucí k nižším emisím CO_2 ve srovnání s nejmodernějšími technologiemi a ii) hospodářskou soutěž na trhu s výrobou elektřiny, nesmí podpora překročit 10 % způsobilých nákladů. Toto nabídkové řízení musí být založeno na jasných, transparentních a nediskriminačních kritériích a musí zajistit účast dostatečného počtu podniků. Rozpočet spojený s nabídkovým řízením musí být navíc svou výší závazně omezen v tom smyslu, že podporu nemohou obdržet všichni žadatelé.

38. V případě nových vysoce účinných elektráren, které nesplňují podmínky stanovené výše v bodech 36 a 37, nesmí podpora překročit 5 % způsobilých nákladů.

39. V případě, že provádění celého řetězce zachycování a ukládání uhlíku nebude zahájeno před rokem 2020, sníží se podpora na 5 % způsobilých nákladů investic, nebo na 10 %, pokud jsou splněny výše stanovené podmínky v bodě 37 výše uvedeného oddílu 3.2. V případě zálohové platby podpory vyberou státy ESVO zpět přesahující částku podpory.

3.3. **Podpora související s dobrovolným přechodným přidělováním bezplatných povolenek na modernizaci postupů výroby elektřiny**

40. Od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2019 bude státní podpora poskytnutá v souvislosti s přechodným a nepovinným přidělováním bezplatných povolenek na modernizaci postupů výroby elektřiny a na investice uvedené v národních plánech v souladu s článkem 10c směrnice o ETS považována za slučitelnou s vnitřním trhem ve smyslu čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) přechodná bezplatná povolenka je přidělena podle článku 10c směrnice o ETS a v souladu s rozhodnutím Komise o pokynech pro metodiku přechodného přidělování bezplatných povolenek zařízením na výrobu elektřiny podle článku 10c odst. 3 směrnice o ETS ([14]) a se sdělením Komise o dobrovolném používání článku 10c směrnice o ETS ([15]);

b) s ohledem na celkové cíle směrnice o ETS národní plán sleduje cíl v obecném zájmu, jako je zvýšená ochrana životního prostředí;

([14]) Sdělení Komise ze dne 29. března 2011 o pokynech pro metodiku přechodného přidělování bezplatných povolenek zařízením na výrobu elektřiny podle článku 10c odst. 3 směrnice 2003/87/ES, K(2011) 1983 v konečném znění, 29.3.2011.

([15]) Sdělení Komise, Pokyny k dobrovolnému uplatňování článku 10c směrnice 2003/87/ES (Úř. věst. C 99, 31.3.2011, s. 9).

c) národní plán zahrnuje investice do dodatečného vybavení a modernizace infrastruktury, do čistých technologií a diverzifikace skladby a zdrojů dodávek energie podle směrnice o ETS uskutečněné po 25. červnu 2009;

d) tržní hodnota (na úrovni skupin podniků) bezplatných povolenek během celého období přidělování (vypočteno v souladu se sdělením Komise ze dne 29. března 2011 ([16]) nebo s příslušnými pokyny platnými v době, kdy byla podpora poskytnuta) nepřesahuje celkové náklady na investice prováděné příjemcem bezplatných povolenek (na úrovni skupin podniků). Pokud jsou celkové investiční náklady nižší než tržní hodnota povolenek nebo pokud příjemce bezplatných povolenek neprovede žádné investice způsobilé podle národního plánu, musí příjemci bezplatných povolenek převést rozdíl do mechanismu, který bude financovat ostatní způsobilé investice stanovené v národním plánu, a

e) podpora neovlivňuje nepříznivě podmínky obchodu v míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem, zejména pokud se podpora soustředila na omezený počet příjemců nebo pokud je pravděpodobné, že daná podpora posílí postavení příjemců na trhu (na úrovni skupiny podniků).

Motivační účinek

Motivační účinek je považován za splněný u investic provedených od 25. června 2009.

Způsobilé náklady

41. Způsobilé náklady musí být omezeny na celkové investiční náklady (hmotná a nehmotná aktiva) uvedené v národním plánu, odpovídající tržní hodnotě bezplatných povolenek (vypočtené v souladu se sdělením Komise ze dne 29. března 2011 ([17]) nebo s příslušnými pokyny platnými v době, kdy byla podpora poskytnuta) poskytnutých na příjemce, bez ohledu na provozní náklady a přínosy daného zařízení.

Maximální intenzita podpory

42. Podpora nesmí přesáhnout 100 % způsobilých nákladů.

3.4. **Podpora při vynětí malých zařízení a nemocnic z EU ETS**

43. Podpora při vynětí malých zařízení a nemocnic z EU ETS od 1. ledna 2013 se považuje za slučitelnou s vnitřním trhem ve smyslu čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP za předpokladu, že malá zařízení nebo nemocnice podléhají opatřením, která dosahují rovnocenného snížení emisí skleníkových plynů ve smyslu článku 27 směrnice o ETS, a za předpokladu, že stát ESVO dodrží podmínky stanovené v článku 27 směrnice o ETS.

Motivační účinek

44. Požadavek motivačního účinku se považuje za splněný, pokud jsou splněny podmínky uvedené v oddílu 3.4.

3.5. **Proporcionalita**

45. Stát ESVO musí prokázat, že částka podpory na příjemce je omezena na nezbytné minimum. Státy ESVO mohou poskytovat podporu s nižší intenzitou podpory, než je uvedena v těchto pokynech.

4. KUMULACE

46. Stropy podpory stanovené v těchto pokynech nesmějí být překročeny bez ohledu na to, zda je podpora financována zcela ze státních prostředků, nebo zda je částečně financována Unií.

47. Podporu považovanou za slučitelnou podle těchto pokynů nelze kombinovat s jinou státní podporou ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP nebo s jinými formami financování ze strany Unie, pokud toto překrývání způsobuje, že je intenzita podpory vyšší, než stanoví tyto pokyny. Pokud jsou však výdaje způsobilé pro podporu na opatření, na něž se vztahují tyto pokyny, zcela nebo částečně způsobilé i pro podporu na jiné účely, uplatní se na společnou část strop podpory, který je podle použitelných pravidel nejpříznivější.

([16]) Viz poznámka pod čarou 15.
([17]) Viz poznámka pod čarou 15.

5. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

5.1. **Předkládání výročních zpráv**

48. V souladu s částí II protokolu 3 připojeného k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru ([18]) a s rozhodnutím č. 195/04/KOL ze dne 14. července 2004 ([19]) jsou státy ESVO povinny předkládat Kontrolnímu úřadu ESVO výroční zprávy.

49. Výroční zprávy o podporách na ochranu životního prostředí musí nad rámec stanovený v části II protokolu 3 připojeného k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru a v rozhodnutí č. 195/04/KOL obsahovat další informace o příslušných schválených režimech. Konkrétně musí státy ESVO ve svých výročních zprávách zahrnout tyto informace:

— jméno příjemce a podporovaná zařízení v jeho vlastnictví,

— odvětví nebo pododvětví, v němž působí příjemce podpory,

— rok, za který se podpora vyplácí, a rok, v němž je vyplacena,

— *základní produkci* jednotlivých podporovaných zařízení v příslušném odvětví (pododvětví),

— *podstatné zvětšení kapacity* nebo případně její omezení,

— roční produkci jednotlivých podporovaných zařízení v příslušných odvětvích (pododvětvích) za každý rok použitý ke stanovení *základní produkce*,

— roční výrobu jednotlivých podporovaných zařízení v příslušných odvětvích (pododvětvích) za rok, na který se podpora vyplácí,

— roční výrobu jiných výrobků vyráběných v jednotlivých podporovaných zařízeních, na které se nevztahují *referenční úrovně energetické účinnosti*, za každý rok použitý ke stanovení *základní produkce* (pokud je poskytnuta podpora s použitím *záložní referenční úrovně energetické účinnosti*),

— *základní spotřebu elektřiny* u každého podporovaného zařízení (pokud je poskytována podpora s použitím *záložní referenční úrovně energetické účinnosti*),

— roční spotřebu elektrické energie za každý rok použitý ke stanovení *základní spotřeby elektřiny* (pokud je poskytnuta podpora s použitím *záložní referenční úrovně energetické účinnosti*),

— roční spotřebu elektřiny zařízení za rok, na který se vyplácí podpora (pokud je poskytnuta podpora pomocí *záložní referenční úrovně energetické účinnosti*),

— forwardovou cenu povolenek EU použitou k výpočtu částky podpory na jednoho příjemce,

— intenzitu podpory,

— vnitrostátní *emisní faktor* CO_2.

50. Kontrolní úřad ESVO bude pravidelně monitorovat podporu poskytnutou podnikům v odvětvích a pododvětvích, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku v důsledku promítnutí nákladů EU ETS do cen elektřiny, jak je popsáno v oddílu 3.1. Přitom bude aktualizovat údaje o rozsahu, v jakém se promítají nepřímé náklady, a o možných důsledcích pro únik uhlíku.

51. S ohledem na podpory poskytnuté novým vysoce účinným elektrárnám, včetně těch, které jsou uzpůsobeny k zachycování a ukládání uhlíku, musí státy ESVO zahrnout do svých výročních zpráv tyto informace:

— jména příjemců,

— výši podpory na jednoho příjemce,

— intenzitu podpory,

— ověření souladu s podmínkami uvedenými v oddílu 3.2 bodu 32, pokud jde o načasování poskytnutí podpory,

— ověření souladu s podmínkami uvedenými v oddílu 3.2 bodu 36, pokud jde o začátek provádění celého řetězce zachycování a ukládání uhlíku před rokem 2020.

([18]) Část II protokolu 3 připojeného k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru je ekvivalentní úpravou ve vztahu k nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1). Nařízení (ES) č. 659/1999 bylo dále začleněno do protokolu 26 připojeného k Dohodě o EHP.

([19]) Rozhodnutí č. 195/04/KOL (Úř. věst. L 139, 25.5.2006, s. 37, dodatek EHP č. 26, 25.5.2006, s. 1) odpovídá nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004 (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1), kterým se provádí nařízení (ES) č. 659/1999.

5.2. **Transparentnost**

52. Kontrolní úřad ESVO se domnívá, že v zájmu lepší transparentnosti státních podpor ve státech ESVO jsou nezbytná další opatření. Zejména je nutné zajistit, aby státy ESVO, hospodářské subjekty, zainteresované strany i Kontrolní úřad ESVO měly k dispozici snadný přístup k úplnému znění všech použitelných režimů podpory na ochranu životního prostředí.

53. Tohoto cíle lze dosáhnout vytvořením internetových stránek. Z tohoto důvodu bude Kontrolní úřad ESVO při posuzování režimů podpory systematicky od dotčených států ESVO požadovat, aby zveřejňovaly plné znění všech režimů podpory v konečné podobě na internetu a sdělily Kontrolnímu úřadu ESVO internetovou adresu, na níž se tato zveřejněná znění nacházejí.

5.3. **Monitorování**

54. Státy ESVO musí zajistit vedení podrobné evidence o všech opatřeních, v jejichž rámci byla udělena podpora. Tato evidence, která musí obsahovat veškeré potřebné informace dokazující, že byly dodrženy podmínky týkající se způsobilých nákladů a nejvyšší přípustné intenzity podpory, musí být uchovávány po dobu 10 let ode dne poskytnutí podpory a musí být na vyžádání poskytnuty Kontrolnímu úřadu ESVO.

5.4. **Doba platnosti a přezkum**

55. Kontrolní úřad ESVO použije tyto pokyny ode dne následujícího po jejich vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie* a *v dodatku EHP*.

56. Tyto pokyny jsou použitelné do 31. prosince 2020. Po poradě se státy ESVO je může Kontrolní úřad ESVO před tímto datem pozměnit na základě závažných důvodů politiky hospodářské soutěže nebo důvodů politiky ochrany životního prostředí, nebo aby byly zohledněny jiné politiky EHP nebo mezinárodní závazky. Tyto změny mohou být zejména zapotřebí s ohledem na budoucí mezinárodní dohody v oblasti změny klimatu a budoucí právní předpisy v této oblasti v EHP. Kontrolní úřad ESVO může provést přezkum těchto pokynů každé dva roky po jejich přijetí.

57. Kontrolní úřad ESVO tyto pokyny použije na všechna oznámená opatření podpory, ohledně nichž má přijmout rozhodnutí, po zveřejnění těchto pokynů v *Úředním věstníku Evropské unie a v dodatku EHP*, i v případech, kdy byly projekty oznámeny před tímto zveřejněním. Na veškerou protiprávní podporu bude Kontrolní úřad ESVO uplatňovat pravidla uvedená v kapitole o použitelných pravidlech pro posuzování protiprávní státní podpory, která je obsažena v pokynech o státní podpoře ([20]).

([20]) Úř. věst. L 73, 19.3.2009, s. 23, dodatek EHP č. 15, 19.3.2009, s. 6. Tato kapitola odpovídá sdělení Komise o určení pravidel použitelných na posouzení protiprávních státních podpor (Úř. věst. C 119, 22.5.2002, s. 22).

Dodatek I

Definice

Pro účely těchto pokynů se použijí tyto definice:

— „*podporou*“ se rozumí jakékoli opatření splňující všechna kritéria stanovená v čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP,

— „*obdobím poskytování podpory*“ se rozumí jeden rok nebo více let v období 2013– 2020. Pokud si stát ESVO přeje poskytnout podporu odpovídající kratšímu období, musí použít jako referenci účetní období příjemce a poskytovat podporu na ročním základě,

— „maximální intenzitou podpory“ se rozumí celková částka podpory vyjádřená jako procento způsobilých nákladů. Všechny částky se uvádějí před odečtením daní nebo jiných poplatků. Pokud se podpora poskytuje v jiné formě, než je grant, musí být výše podpory rovnocenná grantu z hlediska hodnoty. Podpora splatná v několika splátkách musí být vypočtena v její celkové čisté současné hodnotě v době poskytnutí první splátky s použitím příslušné referenční sazby Kontrolního úřadu pro diskontování hodnoty v čase. Intenzita podpory se vypočítává na jednoho příjemce,

— „*výrobou pro vlastní potřebu*“ se rozumí výroba elektřiny v zařízení, které nelze klasifikovat jako „výrobce elektřiny“ ve smyslu čl. 3 písm. u) směrnice 2003/87/ES,

— „*příjemcem*“ se rozumí podnik přijímající podporu,

— „*uzpůsobeným k zachycování a ukládání uhlíku*“ se rozumí zařízení, které prokázalo, že jsou dostupná vhodná úložiště, že jsou technicky a ekonomicky proveditelná přepravní zařízení a že je technicky a ekonomicky proveditelné dodatečné vybavení pro zachytávání CO_2, jakmile bude dosaženo dostatečných tržních pobídek v podobě cenového prahu CO_2. Konkrétně musí zařízení *uzpůsobené k zachycování a ukládání uhlíku* splnit tyto požadavky:

  — prokázat technickou proveditelnost dodatečného vybavení pro zachytávání CO_2. Je třeba připravit specifickou technickou studii k danému zařízení uvádějící dostatečné technické podrobnosti o tom, že zařízení je technicky možné plně dovybavit pro zachycování CO_2 v míře zachycování 85 % nebo vyšší s použitím jednoho nebo více typů technologií, které jsou vyzkoušeny v poloprovozním měřítku, nebo jejichž výkon lze spolehlivě odhadnout jako vhodný,

  — ověřit, že existuje dostatečný další prostor v zařízení, kam má být namontováno vybavení pro zachycování,

  — identifikovat jednu nebo více technicky a ekonomicky proveditelných možností potrubí nebo jiné přepravní trasy (přepravních tras) do bezpečného geologického úložiště CO_2,

  — identifikovat jedno nebo více potenciálních úložišť, která byla posouzena jako vhodná pro bezpečné geologické ukládání plánovaných objemů a měr zachyceného CO_2 po celou dobu životnosti,

  — prokázat na základě ekonomického posouzení ekonomickou proveditelnost dodatečného vybavení úplné/částečné kapacity zařízení integrovaným systémem pro zachycování a ukládání uhlíku. Posouzení by mělo poskytnout důkazy o přiměřených scénářích, přičemž se zohlední prognózy cen CO_2, náklady na technologie a možnosti ukládání zjištěné v technických studiích, jejich chybovost a předpokládané provozní výnosy. Posouzení uvede okolnosti, za kterých by uzpůsobení pro zachycování a ukládání uhlíku mělo být ekonomicky proveditelné během životnosti navrhovaného zařízení. Mělo by zahrnovat také potenciální plán provádění zachycování a ukládání uhlíku, včetně potenciálního harmonogramu uvedení do provozu,

  — prokázat, že všechna příslušná povolení k provedení zachycování a ukládání uhlíku lze získat, a stanovit postupy a lhůty pro uskutečnění tohoto procesu,

— „*ochranou životního prostředí*“ se rozumí jakákoli činnost, kterou příjemce podpory sám provádí, určená k ozdravění okolí nebo přírodních zdrojů, zamezení nebo snížení rizika jejich poškození nebo k podpoře účinnějšího využívání těchto zdrojů, včetně opatření na úsporu energie a využívání obnovitelných zdrojů energie,

— „*povolenkou Evropské unie (povolenkou EU)*“ se rozumí převoditelná povolenka dovolující vypustit během stanoveného období jednu tunu ekvivalentu CO_2,

— „*hrubou přidanou hodnotou*“ se rozumí hrubá přidaná hodnota v nákladech na výrobní činitele, což je hodnota produkce s odečtením hodnoty mezispotřeby. Je měřítkem toho, jak jednotlivý výrobce, výrobní odvětví nebo odvětví přispívá k HDP. Hrubá přidaná hodnota v nákladech na výrobní činitele je hrubá přidaná hodnota v tržních cenách po odečtení případných nepřímých daní a přičtení jakýchkoli dotací. Přidanou hodnotu v nákladech na výrobní činitele lze vypočítat z obratu přičtením aktivované produkce, ostatních provozních výnosů, přičtením nebo odečtením změny stavu zásob, odečtením nákupu zboží a služeb, ostatních daní z výrobků, které mají vazbu na obrat, ale nejsou odpočitatelné, a odečtením cla a daní, které mají vazbu na výrobu. Lze ji vypočítat také z hrubého provozního přebytku přičtením nákladů na pracovníky. Příjmy a výdaje zařazené v účetnictví podniku jako finanční nebo mimořádné jsou z přidané hodnoty vyloučeny. Vypočítaná přidaná hodnota v nákladech na výrobní činitele se stanoví jako hrubá přidaná hodnota, protože od ní nejsou odečteny její úpravy (například odpisy) ([1]),

— „*provedením celkového řetězce zachycování a ukládání uhlíku*“ se rozumí konstrukce a skutečné zahájení zachycování, přepravy a ukládání CO_2,

— „*malými zařízeními*“ se rozumí zařízení, jejichž roční emise vykázané příslušnému orgánu představují méně než 25 000 tun ekvivalentu CO_2, a zařízení, kde probíhá spalování a jejichž jmenovitý tepelný příkon je nižší než 35 MW, s výjimkou emisí z biomasy, a to v každém roce během tří let předcházejících oznámení rovnocenných opatření podle čl. 27 odst. 1 písm. a) směrnice o ETS,

— „*zahájením prací*“ se rozumí buď zahájení stavebních prací nebo první závazný příslib objednávky vybavení; tento pojem však nezahrnuje předběžné studie proveditelnosti,

— „*hmotnými aktivy*“ se pro účely výpočtu způsobilých nákladů rozumí investice do pozemků, budov, strojů a zařízení,

— „*nehmotnými aktivy*“ se pro účely výpočtu způsobilých nákladů rozumí investice do převodu technologie prostřednictvím získání provozních licencí či patentovaného nebo nepatentovaného know-how, pokud jsou splněny tyto podmínky:

  — nehmotná aktiva jsou odepisovatelnými aktivy,

  — jsou pořízena v tržních podmínkách od podniku, který nabyvatel nemůže přímo ani nepřímo kontrolovat,

  — jsou zahrnuta do majetku podniku, zůstávají v zařízení příjemce podpory a jsou zde využívána nejméně po dobu pěti let. Tato podmínka se nevztahuje na nehmotná aktiva, která jsou z technického hlediska zastaralá. Jsou-li nehmotná aktiva prodána během zmíněných pěti let, musí se výtěžek z prodeje odečíst od způsobilých nákladů a případně celá nebo částečná výše poskytnuté podpory musí být vrácena,

— „*intenzitou obchodu*“ se rozumí poměr mezi celkovou hodnotou vývozu do třetích zemí s přičtením hodnoty dovozu ze třetích zemí a celkovým objemem trhu pro EHP (roční domácí obrat podniků v EHP spolu s celkovým dovozem z třetích zemí) podle statistických údajů Eurostatu,

— „*forwardovou cenou povolenek EU*“ v EUR se rozumí za období jednoho roku vypočtený prostý průměr denních forwardových cen povolenek EU (závěrečná nabídková cena) k dodání v prosinci roku, na který je poskytnuta podpora, s tím, že tyto ceny jsou sledovány na některé z burz uhlíku v EU v období od 1. ledna do 31. prosince roku, který předchází roku, pro který se podpora poskytuje. Například u podpory poskytnuté v roce 2016 se jedná o prostý průměr závěrečných nabídkových cen povolenek EU na prosinec 2016, které jsou sledovány na některé z burz uhlíku EU od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015,

([1]) Kód 12 15 0 v právním rámci zavedeném nařízením Rady č. 58/97 ze dne 20. prosince 1996 o strukturální statistice podnikání. Nařízení č. 58/97, jež bylo začleněno do Dohody o EHP, bylo zrušeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 295/2008 ze dne 11. března 2008 o strukturální statistice podniků (přepracované znění), jež bylo do Dohody o EHP začleněno v bodě 1 přílohy XXI (přestože ustanovení nařízení č. 58/97 se nadále použijí na shromažďování, zpracovávání a předávání údajů za sledované roky do roku 2007 včetně).

— „*emisním faktorem* CO_2“ v tCO_2/MWh se rozumí vážený průměr intenzity CO_2 elektřiny vyráběné z fosilních paliv v různých geografických oblastech. Hmotnost odráží výrobní složení fosilních paliv v dané zeměpisné oblasti. Faktor CO_2 je výsledkem vydělení údajů o emisích ekvivalentu CO_2 energetického průmyslu hrubou výrobou elektřiny na základě fosilních paliv v TWh. Pro účely těchto pokynů se jako zeměpisné zóny definují oblasti, a) které jsou složeny z dílčích trhů provázaných energetickými burzami, nebo b) v jejichž rámci neexistuje vyhlášené přetížení; v obou případech vykazují ceny na denním trhu energetické burzy (pro hodiny na následující den) v rámci těchto zón rozdíly v eurech (s použitím denních směnných kurzů ECB), které v podstatném počtu všech hodin za rok činí nejvýše 1 %. Tato regionální rozdílnost odráží význam elektráren na fosilní paliva pro konečnou cenu stanovenou na velkoobchodním trhu a jejich roli jakožto elektráren, které jsou z hlediska přínosu považovány za marginální. Pouhá skutečnost, že mezi dvěma státy EHP probíhá obchod s elektřinou, automaticky neznamená, že jde o nadnárodní region. Vzhledem k nedostatku příslušných údajů na úrovni nižší než celostátní zahrnují zeměpisné oblasti celé území jednoho nebo více států EHP. Na tomto základě lze vyčlenit tyto zeměpisné oblasti: severní oblast (Dánsko, Švédsko, Finsko a Norsko), oblast středozápadní Evropy (Rakousko, Belgie, Lucembursko, Francie, Německo, Lichtenštejnsko a Nizozemsko), iberskou oblast (Portugalsko, Španělsko), oblast České republiky a Slovenska (Česká republika a Slovensko) a všechny ostatní státy EHP samostatně. Odpovídající nejvyšší regionální faktory CO_2 jsou uvedeny v dodatku IV,

— „*základní produkcí*“ v tunách za rok se rozumí průměrná produkce v daném zařízení během referenčního období 2005–2011 (*základní produkce*) u zařízení, která byla 2005 do roku 2011 každý rok v provozu. Určitý kalendářní rok (např. 2009) může být z tohoto sedmiletého referenčního období vyňat. Pokud zařízení nebylo v provozu po dobu nejméně jednoho roku od roku 2005 do roku 2011, pak se základní produkce definuje jako roční výroba, dokud neexistují záznamy o čtyřech letech provozu. Pak se základní produkce stanoví jako průměr za předchozí tři roky tohoto období. Pokud se v období poskytování podpory výrobní kapacita v zařízení podstatně zvětší ve smyslu těchto pokynů, základní produkce může být zvýšena v poměru ke zvětšení kapacity. Pokud zařízení sníží úroveň produkce v daném kalendářním roce o 50 % až 75 % ve srovnání se základní produkcí, obdrží pouze polovinu částky podpory odpovídající základní produkci. Pokud zařízení sníží úroveň produkce v daném kalendářním roce o 75 % až 90 % ve srovnání se základní produkcí, obdrží pouze čtvrtinu částky podpory odpovídající základní produkci. Pokud zařízení sníží úroveň produkce v daném kalendářním roce o 90 % či více ve srovnání se základní produkcí, nebude zařízení poskytnuta žádná podpora,

— „*základní spotřebou elektřiny*“ v MWh se rozumí průměrná spotřeba elektřiny v zařízení (včetně spotřeby elektřiny na výrobu externě zajištěných výrobků způsobilých pro podporu) během referenčního období 2005–2011 (*základní spotřeba elektřiny*) pro zařízení v provozu každý rok od roku 2005 do roku 2011. Určitý kalendářní rok (např. 2009) může být z tohoto sedmiletého referenčního období vyňat. Pokud zařízení nebylo v provozu po dobu nejméně jednoho roku od roku 2005 až 2011, základní spotřeba elektřiny se definuje jako roční spotřeba elektřiny, dokud neexistují záznamy o čtyřech letech provozu. Pak se základní spotřeba elektřiny stanoví jako průměr za předchozí tři roky tohoto období. Pokud v období poskytování podpory zařízení podstatně zvětší svou výrobní kapacitu, základní spotřeba elektřiny může být zvýšena v poměru k tomuto zvětšení kapacity. Pokud zařízení sníží úroveň produkce v daném kalendářním roce o 50 % až 75 % ve srovnání se základní produkcí, obdrží pouze polovinu částky podpory odpovídající základní spotřebě elektřiny. Pokud zařízení sníží úroveň produkce v daném kalendářním roce o 75 % na 90 % ve srovnání se základní produkcí, obdrží pouze čtvrtinu částky podpory odpovídající základní spotřebě elektřiny. Pokud zařízení sníží úroveň produkce v daném kalendářním roce o 90 % či více ve srovnání se základní produkcí, nebude zařízení poskytnuta žádná podpora,

— „*podstatným zvětšením kapacity*“ se rozumí významné zvětšení původní kapacity zařízení, přičemž dojde ke všem těmto jevům:

  — uskuteční se jedna či více identifikovatelných fyzických změn týkajících se jeho technické konfigurace a fungování, které nepředstavují pouhé nahrazení stávající výrobní linky, a

  — zařízení může být provozováno při kapacitě, která je alespoň o 10 % vyšší ve srovnání s původní instalovanou kapacitou před změnou a vyplývá z investice fyzického kapitálu (nebo série dílčích investic fyzického kapitálu).

Zařízení musí předložit vnitrostátnímu orgánu poskytujícímu podporu důkazy o tom, že kritéria pro podstatné zvětšení kapacity byla splněna a že podstatné zvětšení kapacity bylo ověřeno jako uspokojující nezávislým ověřovatelem. Ověření by se mělo zaměřit na spolehlivost, důvěryhodnost a správnost údajů poskytnutých zařízením a jeho výsledkem by měl být ověřovací posudek, který s přiměřenou jistotou konstatuje, že předložené údaje jsou bez závažných nepřesností,

— „*referenční úrovní energetické účinnosti*“ uvedenou v MWh/tunu produkce a definovanou na úrovni Prodcom 8 se rozumí výrobkově specifická spotřeba elektřiny na tunu produkce dosažená energeticky nejúčinnějšími metodami výroby posuzovaného výrobku. U výrobků ve způsobilých odvětvích, v nichž byla zjištěna zaměnitelnost paliva a elektřiny v rozhodnutí Komise 2011/278/EU ([1]), se referenční úroveň energetické účinnosti definuje v rámci stejného systému, pouze s přihlédnutím k podílu elektřiny. Odpovídající referenční úrovně spotřeby elektřiny produktů způsobilých odvětví a pododvětví jsou uvedeny v dodatku III,

— „*záložní referenční úrovní energetické účinnosti*“ 80 % základní spotřeby energie. Tento parametr odpovídá průměrnému úsilí o snížení vyplývajícího z uplatnění referenčních úrovní energetické účinnosti (referenční úroveň spotřeby elektřiny/předem stanovená spotřeba elektřiny). Uplatňuje se u všech produktů a procesů, které spadají do způsobilých odvětví nebo pododvětví, ale na něž se nevztahují referenční úrovně energetické účinnosti stanovené v dodatku III.

([1]) Rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 130, 17.5.2011, s. 1). Příloha I.2 tohoto rozhodnutí uvádí řadu výrobků, u nichž se má za to, že u nich existuje zaměnitelnost paliva, alespoň do jisté míry. Toto rozhodnutí bylo do Dohody o EHP začleněno v bodě 21alc přílohy XX.

Dodatek II

Odvětví a pododvětví, u nichž se má předem za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku v důsledku nákladů na nepřímé emise

Pro účely těchto pokynů může zařízení příjemce podpory obdržet státní podporu na náklady na nepřímé emise podle oddílu 3.3 pokynů, pouze pokud je činný v jednom z těchto odvětví a pododvětví. Žádná další odvětví a pododvětví se nebudou považovat za způsobilá pro tuto podporu.

	Kód NACE [1]	Popis
1.	2742	Výroba hliníku
2.	1430	Těžba chemických minerálů a minerálů pro výrobu hnojiv
3.	2413	Výroba ostatních anorganických chemických látek
4.	2743	Výroba a hutní zpracování olova, zinku a cínu
5.	1810	Výroba oděvů z usně
6.	2710	Výroba surového železa, oceli a feroslitin
	272210	Bezešvé ocelové trubky
7.	2112	Výroba papíru a lepenky
8.	2415	Výroba hnojiv a dusíkatých sloučenin
9.	2744	Výroba a hutní zpracování mědi
10.	2414	Výroba jiných základních organických chemických látek
11.	1711	Spřádání bavlnářských vláken
12.	2470	Výroba chemických vláken
13.	1310	Těžba železných rud
14.		Tato pododvětví ve výrobě plastů v primárních formách odvětví (2416):
	24161039	Polyetylen s nízkou hustotou (LDPE)
	24161035	Lineární polyetylen s nízkou hustotou (LLDPE)
	24161050	Polyetylen vysokohustotní (HDPE)
	24165130	Polypropylen (PP)
	24163010	Polyvinylchlorid (PVC)
	24164040	Polykarbonát (PC)
15.		Toto pododvětví ve výrobě buničiny (2111):
	21111400	Mechanická buničina

[1] Podle NACE rev. 1.1: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_CLS_DLD&StrNom=NACE_1_1&StrLanguageCode=CZ&StrLayoutCode=HIERARCHIC

Vysvětlivky k metodice pro definování odvětví a pododvětví způsobilých pro podporu

1. V souladu s čl. 10a odst. 15 směrnice o ETS se u odvětví nebo pododvětví uvedených v tabulce výše má to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku pro účely těchto pokynů na kvantitativním základě, pokud je intenzita obchodu se třetími zeměmi vyšší než 10 % a suma dalších nepřímých nákladů spojených s uplatňováním směrnice o ETS by vedla k podstatnému zvýšení výrobních nákladů, vypočtenému jako podíl na hrubé přidané hodnotě, nejméně o 5 %.

2. Při výpočtu nepřímých nákladů pro účely způsobilosti podle těchto pokynů se uplatňuje stejný předpoklad ceny CO_2 a stejný průměrný emisní faktor EU pro elektřinu jako v rozhodnutí Komise 2010/2/EU ([1]). Uplatňují se stejné údaje o obchodu, výrobě a přidané hodnotě v každém odvětví či pododvětví jako v rozhodnutí Komise 2010/2/EU. Výpočet intenzit obchodu se opírá o vývoz a dovoz do všech zemí mimo EU bez ohledu na to, zda tyto země, které nejsou členy EU, ukládají stanovování cen CO_2 (prostřednictvím daní z uhlíku nebo obchodní systémy stanovující stropy emisí podobné ETS). Předpokládá se rovněž, že 100 % nákladů na CO_2 se promítne do cen elektřiny.

3. Podobně jako v případě ustanovení čl. 10a odst. 17 směrnice o ETS bylo pro stanovení způsobilých odvětví a pododvětví v tabulce výše doplněno posouzení odvětví na základě kvantitativních kritérií stanovených výše v odstavci 1 o kvalitativní posouzení v případě, že byly k dispozici příslušné údaje a zástupci výrobního odvětví nebo státy EHP učinili dostatečně věrohodná a odůvodněná tvrzení ve prospěch způsobilosti. Kvalitativní posouzení se zaprvé uplatnilo v případě hraničních odvětví, tj. odvětví NACE-4, která čelí rostoucím nákladům na nepřímé emise v rozmezí 3–5 % a intenzitě obchodu nejméně 10 %. Za druhé se uplatnilo u odvětví a pododvětví (včetně na úrovni Prodcom ([2])), u nichž chybí oficiální údaje, nebo jsou tyto údaje nedostatečně kvalitní. A zatřetí se uplatnilo v případě odvětví a pododvětví (včetně na úrovni Prodcom), u nichž lze mít za to, že nebyla dostatečně zastoupena v kvantitativním posouzení. Odvětví nebo pododvětví, u nichž jsou náklady na nepřímé emise CO_2 nižší než 1 %, nebyla zohledněna.

4. Kvalitativní posouzení způsobilosti se zaměřilo v prvé řadě na rozsah dopadu asymetrických nepřímých nákladů na CO_2 jakožto podíl hrubé přidané hodnoty daného odvětví. Dopad asymetrických nákladů musí být dostatečně velký, aby představoval značné riziko úniku uhlíku v důsledku nepřímých nákladů na CO_2. Nepřímé náklady na CO_2 vyšší než 2,5 % se považovaly za splnění tohoto kritéria. Za druhé se také přihlíželo k dostupným důkazům týkajícím se trhu svědčícím o tom, že dané (pod)odvětví nemůže promítnout zvýšené nepřímé náklady na své zákazníky, aniž by ztratilo podstatný podíl na trhu ve prospěch konkurentů ze třetích zemí. Jako objektivní ukazatel pro tento účel byla pro splnění druhého kritéria považována za nezbytnou dostatečně vysoká intenzita obchodu ve výši alespoň 25 %. Kromě toho druhé kritérium vyžadovalo podložené informace dokládající, že dotčené odvětví EU je celkově pravděpodobně příjemcem cen (např. ceny stanovené na komoditních burzách nebo důkazy o cenových korelacích mezi makroregiony). Tyto důkazy podpořily další informace – pokud byly dostupné – o situaci mezinárodní poptávky a nabídky, nákladech na dopravu, ziskovém rozpětí a potenciálu snižování emisí CO_2. Za třetí byla vzata v úvahu také zaměnitelnost paliva a elektřiny u produktů v daném odvětví, jak stanoví rozhodnutí Komise 2011/278/EU ([3]).

5. Výsledky kvalitativního i kvantitativního posouzení jsou uvedeny v seznamu způsobilých odvětví a pododvětví stanoveném v této příloze, který je konečný a může být přezkoumán pouze během přezkumu těchto pokynů v polovině období.

([1]) Rozhodnutí Komise ze dne 24. prosince 2009, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES sestavuje seznam odvětví a pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku (Úř. věst. L 1, 5.1.2010, s. 10). Toto rozhodnutí bylo do Dohody o EHP začleněno v bodě 21alb přílohy XX.

([2]) Seznam Production Communautaire je k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_NOM_DTL&StrNom=PRD_2010&StrLanguageCode=EN&IntPcKey=&StrLayoutCode=HIERARCHIC

([3]) Rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 130, 17.5.2011, s. 1). Příloha I.2 tohoto rozhodnutí uvádí řadu výrobků, u nichž se má za to, že u nich existuje zaměnitelnost paliva, alespoň do jisté míry. Toto rozhodnutí bylo do Dohody o EHP začleněno v bodě 21alc přílohy XX.

Dodatek III

Referenční úrovně energetické účinnosti pro výrobky, na které se vztahují kódy NACE v dodatku II

NACE 4	Ref. úroveň výrobku (1)	Hodnota ref. úrovně	Jednotka ref. úrovně	Jednotka produkce (2)	Definice výrobku (2)	Procesy, na které se vztahuje ref. úroveň výrobku (2)	Příslušný kód Prodcom (rev 1.1)	Popis
2742	**Surový hliník**	14,256	MWh/t produktu (AC spotřeba)	Tuna surového nelegovaného tekutého hliníku	Surový nelegovaný tekutý hliník vyrobený elektrolýzou	Surový nelegovaný tekutý hliník vyrobený elektrolýzou, včetně jednotek pro kontrolu znečištění, pomocných procesů a licí haly. Kromě definic výrobku v rozhodnutí 2011/278/EU je zahrnuta také výroba anod (předem vypalované anody). Jestliže anody pocházejí ze samostatného závodu v Evropě, neměl by být tento závod kompenzován, protože je již zahrnut do referenční úrovně. Jestliže jsou anody vyrobeny mimo Evropu, může být uplatněna korekce.	27421130	Hliník surový (neopracovaný) nelegovaný (kromě prášku a vloček)
							27421153	Netvářené slitiny hliníku v primární formě (kromě prášku a vloček)
2742	**Oxid hlinitý (rafinace)**	0,225	MWh/t produktu	Tuna oxidu hlinitého		Všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou oxidu hlinitého	27421200	Oxid hlinitý (kromě umělého korundu)
2710	**Základní kyslíková ocel**	0,036	MWh/t produktu	Tuna surové (lité) oceli		Sekundární metalurgie, předehřívání žáruvzdorných materiálů, pomocné procesy (zejména odprašování) a tavicí zařízení až po řezání produktů ze surové oceli	2710T122	Nelegovaná ocel vyráběná jinak než v elektrických pecích
							2710T132	Legovaná ocel jiná než nerezavějící vyráběná jinak než v elektrických pecích
							2710T142	Nerezavějící a žárupevná ocel vyráběná jinak než v elektrických pecích

NACE 4	Ref. úroveň výrobku (1)	Hodnota ref. úrovně	Jednotka ref. úrovně	Jednotka produkce (2)	Definice výrobku (2)	Procesy, na které se vztahuje ref. úroveň výrobku (2)	Příslušný kód Prodcom (rev 1.1)	Popis
2710	**Uhlíková ocel vyráběná v elektrických obloukových pecích**	0,283	tCO_2/t produktu	Tuna surové sekundární oceli po odlití	Ocel obsahující méně než 8 % kovových legovacích prvků a tak velké množství znečišťujících prvků, jež omezuje použití na případy, kdy se nevyžaduje vysoká kvalita povrchu a vysoká zpracovatelnost	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními jednotkami — elektrická oblouková pec — sekundární metalurgie — odlévání a řezání — dodatečný spalovač — odprašovač — ohřívače pánví — předehřev forem pro odlití ingotů — vysoušení šrotu a — předehřev šrotu.	2710T121	Surová ocel: nelegovaná ocel vyráběná v elektrických pecích
		(na základě průměru 10 % nejlepších)					2710T131	Surová ocel: legovaná ocel jiná než nerezavějící vyráběná v elektrických pecích
							2710T141	Surová ocel: nerezavějící a žárupevná ocel vyráběná v elektrických pecích
2710	**Vysokolegovaná ocel vyráběná v elektrických obloukových pecích**	0,352	tCO_2/t produktu	Tuna vysokolegované surové oceli	Ocel obsahující 8 % nebo více kovových legovacích prvků nebo pro použití v případech, kdy se vyžaduje vysoká kvalita povrchu a vysoká zpracovatelnost	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními jednotkami — elektrická oblouková pec — sekundární metalurgie — odlévání a řezání — dodatečný spalovač — odprašovač — ohřívače pánví — předehřev forem pro odlití ingotů	2710T121	Surová ocel: nelegovaná ocel vyráběná v elektrických pecích

NACE 4	Ref. úroveň výrobku (1)	Hodnota ref. úrovně	Jednotka ref. úrovně	Jednotka produkce (2)	Definice výrobku (2)	Procesy, na které se vztahuje ref. úroveň výrobku (2)	Příslušný kód Prodcom (rev 1.1)	Popis
						— jáma pro pomalé chlazení — vysoušení šrotu a — předehřev šrotu. Nezahrnuje výrobní jednotky konvertor FeCr a kryogenické nádoby na přechovávání průmyslových plynů.		
		(na základě průměru 10 % nejlepších)					2710T142	Nerezavějící a žárupevná ocel vyráběná jinak než v elektrických pecích
2710	**FeSi**	8,540	MWh/t produktu	Tuna konečného FeSi-75	FeSi-75	Všechny procesy přímo spojené s provozem pecí. Pomocné procesy nejsou zahrnuty.	27102020/ 24101230	Ferosilicium – 75 % obsah Si
2710	**Vysokouhlíkový FeMn**	2,760	MWh/t produktu	Tuna konečného vysokouhlíkového FeMn	Vysokouhlíkový FeMn	Všechny procesy přímo spojené s provozem pecí. Pomocné procesy nejsou zahrnuty.	27102010	Feromangan (podle BREF)
2710	**SiMn**	3,850	MWh/t produktu	Tuna konečného SiMn	Silikomangany s různým obsahem uhlíku, včetně SiMn, SiMn s nízkým obsahem uhlíku, SiMn s velmi nízkým obsahem uhlíku	Všechny procesy přímo spojené s provozem pecí. Pomocné procesy nejsou zahrnuty.	27102030	Silikomangan kromě FeSiMn
2413	**Cl2**	2,461	MWh/t produktu	Tuna chloru	Chlor	Všechny procesy přímo či nepřímo spojené s jednotkou pro elektrolýzu, včetně pomocných zařízení jako například motorů.	24131111	Chlor

NACE 4	Ref. úroveň výrobku (1)	Hodnota ref. úrovně	Jednotka ref. úrovně	Jednotka produkce (2)	Definice výrobku (2)	Procesy, na které se vztahuje ref. úroveň výrobku (2)	Příslušný kód Prodcom (rev 1.1)	Popis
2413	**Si kov**	11,870	MWh/t produktu	Tuna kovu Si	Křemík stupně 90–99,99 %	Všechny procesy přímo spojené s provozem pecí. Pomocné procesy nejsou zahrnuty.	24131155	Křemík obsahující méně než 99,99 % hmotnostních křemíku
2413	**Hyperčistý poly-kristalický křemík**	60,000	MWh/t produktu	Tuna hyperčistého kovu Si	Křemík stupně > 99,99 %	Všechny procesy přímo či nepřímo spojené s pecí, včetně pomocných procesů.	24131153	Křemík obsahující nejméně 99,99 % hmotnostních křemíku
2413	**SiC**	6,200	MWh/t produktu	Tuna 100 % SiC	Karbid křemíku s čistotou 100 %	Všechny procesy přímo či nepřímo spojené s pecí, včetně pomocných procesů.	24135450	Karbidy, též chemicky definované
2414	**Chemické látky vysoké hodnoty**	0,702	tCO_2/t produktu	Tuna chemických látek vysoké hodnoty (tuna acetylenu, ethylenu, propylenu, butadienu, benzenu a vodíku)	Směs chemických látek vysoké hodnoty (HVC), vyjádřená celkovou hmotností acetylenu, ethylenu, propylenu, butadienu, benzenu a vodíku, s výjimkou HVC z doplňkové frakce (vodíku, ethylenu, jiných HVC), přičemž obsah ethylenu dosahuje alespoň 30 % hmotnostních celé produktové směsi a obsah HVC, plynných pohonných hmot, butenů a kapalných uhlovodíků společně dosahuje alespoň 50 % hmotnostních celé produktové směsi.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou chemických látek vysoké hodnoty, jako jsou čištěné výrobky nebo meziprodukty s koncentrovaným obsahem příslušné HVC v nejnižší obchodovatelné formě (surový C4, nehydrogenovaný pyrolýzní benzin), kromě extrakce C4 (zařízení na výrobu butadienu), hydrogenace C4, hydrogenace pyrolýzního benzinu a extrakce aromatických látek a jejich logistika/skladování pro běžný provoz.	Několik kódů Prodcom pod NACE 2414.	

NACE 4	Ref. úroveň výrobku (1)	Hodnota ref. úrovně	Jednotka ref. úrovně	Jednotka produkce (2)	Definice výrobku (2)	Procesy, na které se vztahuje ref. úroveň výrobku (2)	Příslušný kód Prodcom (rev 1.1)	Popis
							24141120	Nasycené acyklické uhlovodíky
							24141130	Nenasycené acyklické uhlovodíky; ethylen
							24141140	Nenasycené acyklické uhlovodíky; propen (propylen)
							24141150	Nenasycené acyklické uhlovodíky; buten (butylen) a jeho isomery
							24141160	Nenasycené acyklické uhlovodíky; buta-1,3-dien a isopren
							24141190	Nenasycené acyklické uhlovodíky (kromě etylenu, propen-butenu, buta-1,3-dienu a isoprenu)
							24/20141223	Benzen
2414	**Aromatické látky**	0,030	tCO_2/t produktu	Vážená tuna CO_2	Směs aromatických látek vyjádřená ve vážených tunách CO_2 (CO_2 *weighted tonnes*, CWT)	Všechny procesy přímo či nepřímo spojené s dílčími jednotkami při výrobě aromatických látek — hydrogenační rafinace pyrolýzního benzinu — extrakce benzenu/toluenu/xylenu (BTX), — TDP — HDA — izomerizace xylenu — jednotky P-xylenu — výroba kumenu a — výroba cyklohexanu.	Několik kódů Prodcom pod NACE 2414. Celý seznam je uveden v pokynech č. 9 pro přímé emise.	

NACE 4	Ref. úroveň výrobku (1)	Hodnota ref. úrovně	Jednotka ref. úrovně	Jednotka produkce (2)	Definice výrobku (2)	Procesy, na které se vztahuje ref. úroveň výrobku (2)	Příslušný kód Prodcom (rev 1.1)	Popis
2414	**Uhlíkové saze**	1,954	tCO_2/t produktu	Tuna pecních sazí (obchodovatelná jednotka, > 96 %)	Pecní saze. Tato referenční úroveň se nevztahuje na saze vzniklé při spalování plynu a hoření svítidel.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou pecních sazí a také konečnou úpravu, balení a hoření.	24131130	Uhlík (uhlíkové saze a jiné formy uhlíku, j.n.)
2414	**Styren**	0,527	tCO_2/t produktu	Tuna styrenu (obchodovatelný produkt)	Monomer styrenu (vinylbenzen, číslo CAS: 100-42-5)	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou — styrenu a — meziproduktu ethylbenzenu (v množství používaném jako frakce při výrobě styrenu).	24141250	Styren
2414	**Ethylenoxid/ethylenglykoly EO/EG**	0,512	tCO_2/t produktu	Tuna v ekvivalentech EO (EOE), které jsou definovány jako množství EO (hmotnostní), jež obsahuje jedna hmotnostní jednotka konkrétního glykolu	Referenční úroveň pro ethylenoxid/ethylenglykol zahrnuje následující výrobky: — ethylenoxid (EO, vysoce čistý) — monoethylenglykol (MEG, kvalita standard + kvalita vlákno (vysoce čistý)) — diethylenglykol (DEG) — triethylenglykol (TEG). Celkové množství výrobků je vyjádřeno v ekvivalentech EO (EOE), které jsou definovány jako množství EO (hmotnostní), jež obsahuje jedna hmotnostní jednotka konkrétního glykolu.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními jednotkami výroby EO, čištění EO a sekce glykolů.	24146373	Oxiran (ethylenoxid)

NACE 4	Ref. úroveň výrobku (1)	Hodnota ref. úrovně	Jednotka ref. úrovně	Jednotka produkce (2)	Definice výrobku (2)	Procesy, na které se vztahuje ref. úroveň výrobku (2)	Příslušný kód Prodcom (rev 1.1)	Popis
							24142310	Ethylenglykol (ethandiol)
							24146333	2,2-Oxydietanol (dietylenglykol, digol)
2743	**Elektrolýza zinku**	4,000	MWh/t produktu	Tuna zinku	Surový zinek	Všechny procesy přímo či nepřímo spojené s jednotkou pro elektrolýzu zinku, včetně pomocných procesů.	27431230	Zinek surový (neopracovaný) nelegovaný (kromě prášku a vloček)
							2743125	Slitiny zinku surové (neopracované) (kromě prášku a vloček)
2415	**Amoniak**	1,619	tCO_2/t produktu	Tuna vyrobeného amoniaku udávaná jako (čistá) obchodovatelná produkce se 100 % čistotou	Amoniak (NH_3), udává se ve vyrobených tunách	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou amoniaku a meziproduktu vodíku.	24151075	Amoniak (čpavek) bezvodý

(1) U produktů označených světle šedou barvou byla stanovena vzájemná zaměnitelnost elektřiny a paliv a referenční úroveň je uvedena v tCO_2.
(2) Jednotky produkce, definice a procesy, které jsou označeny tmavě šedou barvou, vycházejí z rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES.

Výrobky, u nichž byla v příloze I části 2 rozhodnutí 2011/278/EU [1] **stanovena zaměnitelnost elektřiny a paliva**

V příloze I rozhodnutí 2011/278/EU bylo stanoveno, že v některých výrobních procesech lze zaměňovat palivo s elektřinou. U daných výrobků proto není vhodné stanovit referenční úroveň na základě MWh na tunu produktu. Místo toho jsou výchozím bodem konkrétní křivky emisí skleníkových plynů vytvořené pro přímé emise. U těchto procesů byly referenční úrovně pro výrobky stanoveny na základě součtu přímých emisí (z emisí z energie a z procesů) a nepřímých emisí vznikajících při využití zaměnitelného podílu elektřiny.

V těchto případech se parametr „E“ ve vzorci pro výpočet nejvyšší částky podpory uvedeném v bodě 27 písm. a) pokynů nahradí následujícím parametrem, který převádí referenční úroveň na produkt podle rozhodnutí 2011/278/EU na referenční úroveň energetické účinnosti založenou na průměrném evropském faktoru intenzity emisí 0,465 t CO_2/MWh:

Stávající ref. úroveň pro produkt z přílohy I rozhodnutí 2011/278/EU (v t CO_2/t) × podíl příslušných nepřímých emisí (*) v základním období (%)/0,465 (t CO_2/MWh).

(*) „Podílem příslušných nepřímých emisí v základním období“ se rozumí kvocient

— příslušných nepřímých emisí a

— součtu celkových přímých emisí a příslušných nepřímých emisí podle článku 14 rozhodnutí 2011/278/EU.

[1] Rozhodnutí Komise, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice 2003/87/ES, 27. dubna 2011, K(2011) 2772 v konečném znění (Úř. věst. L 130, 17.5.2011, s. 1). Toto rozhodnutí bylo do Dohody o EHP začleněno v bodě 21alc přílohy XX.

Dodatek IV

Nejvyšší regionální emisní faktory CO_2 v různých zeměpisných oblastech (tCO_2/MWh)

		Elektrická energie
Oblast středozápadní Evropy	Rakousko, Belgie, Francie, Německo, Nizozemsko, Lucembursko, Lichtenštejnsko	0,76
Oblast České republiky a Slovenska	Česká republika, Slovensko	1,06
Iberská oblast	Portugalsko, Španělsko	0,57
Severní oblast	Dánsko, Švédsko, Finsko a Norsko	0,67
Bulharsko		1,12
Kypr		0,75
Estonsko		1,12
Řecko		0,82
Maďarsko		0,84
Irsko		0,56
Itálie		0,60
Lotyšsko		0,60
Litva		0,60
Malta		0,86
Polsko		0,88
Rumunsko		1,10
Slovinsko		0,97
Spojené království		0,58
Island		0,00

Vysvětlující poznámka týkající se nejvyšších regionálních emisních faktorů CO_2

Pro zajištění rovného zacházení se zdroji elektřiny a pro předejití možnému zneužívání se stejný emisní faktor CO_2 použije na všechny zdroje dodávek elektřiny (výroba pro vlastní potřebu, smlouvy na dodávky elektřiny nebo dodávky mřížové sítě) a na všechny příjemce podpory v dotyčném státě EHP.

Metoda pro stanovení nejvyšší výše podpory přihlíží k emisnímu faktoru CO_2 pro elektřinu dodávanou spalovacími zařízeními v různých geografických oblastech. Tato regionální rozdílnost odráží význam elektráren na fosilní paliva pro konečnou cenu stanovenou na velkoobchodním trhu a jejich roli jakožto elektráren, které jsou z hlediska umístění na nákladové křivce („*merit order*“) považovány za marginální.

Komise předem stanovila výše zmíněné regionální hodnoty emisního faktoru CO_2, které představují maximální hodnoty pro výpočet částky podpory. Státy EHP však mohou uplatňovat nižší emisní faktor CO_2 pro všechny příjemce na svém území.

ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 309/13/COL

ze dne 16. července 2013

o slučitelnosti opatření, která má přijmout Norsko podle článku 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách), s právem EHP

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO,

s ohledem na akt uvedený v bodě 5p přílohy XI Dohody o EHP, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb [1] (dále jen „akt"), a zejména na čl. 14 odst. 2 uvedeného aktu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dopisem ze dne 22. dubna 2013, který byl Kontrolnímu úřadu ESVO (dále jen „Úřad") doručen dne 23. dubna 2013, Norsko Úřadu oznámilo opatření, která mají být přijata podle čl. 14 odst. 1 aktu.

(2) Úřad ve lhůtě tří měsíců od uvedeného oznámení ověřil, že tato opatření jsou slučitelná s právem EHP, zejména pokud jde o přiměřenost opatření a transparentnost vnitrostátního konzultačního postupu.

(3) Při svém ověřování Úřad posoudil dostupné údaje o norském mediálním trhu.

(4) Seznam událostí zásadního společenského významu, jež je součástí norských opatření, byl vypracován jasným a transparentním způsobem. Kromě toho byly v tomto ohledu v Norsku zahájeny rozsáhlé konzultace.

(5) Úřad s uspokojením konstatoval, že události uvedené na seznamu tvořícím součást norských opatření splňují alespoň dvě z následujících kritérií, která jsou považována za spolehlivé ukazatele významu událostí pro společnost: i) událost má mimořádný celkový ohlas ve státě ESVO, který je členem EHP, a nemá význam pouze pro veřejnost, která příslušnou sportovní či jinou činnost zpravidla sleduje, ii) událost je všeobecně uznávaná a pro obyvatelstvo státu státě ESVO, který je členem EHP, má zvláštní kulturní význam, neboť především posiluje kulturní identitu, iii) příslušné události se účastní národní tým v rámci soutěže nebo turnaje mezinárodního významu a iv) událost je tradičně vysílána ve volně dostupném televizním vysílání a mívá vysokou sledovanost.

(6) Řada událostí uvedených v norských opatřeních, jako jsou olympijské hry, jakož i mužské mistrovství světa a Evropy v kopané, oboje včetně kvalifikačních zápasů norského týmu, spadá do kategorie událostí považovaných za události zásadního společenského významu, jak je výslovně uvedeno v bodě 49 odůvodnění aktu.

(7) Letní olympijské hry jsou událostí, jež se v Norsku těší obrovskému zájmu, jelikož norští sportovci se vždy účastnili velkého množství individuálních a týmových disciplín. Událost má v Norsku zvláštní ohlas u široké veřejnosti, neboť zajímá diváky, kteří by za normálních okolností sport nesledovali. Letní olympijské hry jsou v Norsku tradičně vysílány ve volně dostupném televizním vysílání a vykazují vysokou sledovanost.

(8) Zimní olympijské hry jsou ještě populárnější událostí a mají velice vysokou sledovanost. Individuálních a týmových disciplín na zimních olympijských hrách se účastní velký počet norských sportovců. Událost je v Norsku tradičně vysílána ve volně dostupném televizním vysílání a sleduje ji mnoho lidí, včetně diváků, kteří se o dotčené sporty zpravidla nezajímají.

(9) Mužské mistrovství světa a mužské mistrovství Evropy v kopané, obojí v celém rozsahu a včetně kvalifikačních zápasů norského týmu, patří v Norsku mezi nejoblíbenější sportovní události. Norská veřejnost a sdělovací prostředky se živě zajímají o kvalifikační zápasy norského týmu a o zápasy závěrečné fáze, zejména finálové zápasy. Tyto události jsou tradičně vysílány ve volně dostupném televizním vysílání a mívají vysokou sledovanost. Jelikož zápasy ostatních zemí v závěrečné fázi mohou mít vliv na zápasy, které může hrát Norsko, jakož i na celkové výsledky, mají v Norsku rovněž zvláštní ohlas.

(10) V Norsku je velký zájem o místní fotbalové kluby. Finále mužského norského fotbalového poháru se tradičně vysílá ve volně dostupném televizním vysílání. Vysoká

[1] Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1.

sledovanost, které se tato událost doposud těšila, naznačuje značný zájem veřejnosti o ni, a to i mimo diváky, kteří obvykle sledují zápasy místních fotbalových klubů.

(11) Ženské mistrovství světa a Evropy v házené (finálový turnaj) jsou událostmi, které jsou tradičně vysílány ve volně dostupném televizním vysílání a vykazují značnou sledovanost. Norské ženské házenkářské družstvo dlouhodobě dosahuje velkých úspěchů, které vedly v Norsku ke značnému ohlasu, a to i mimo diváky, kteří by za běžných okolností sledovali tento sport. Zápasy ostatních zemí na finálovém turnaji obou událostí ovlivňují zápasy, které může hrát norská reprezentace, jakož i celkové výsledky.

(12) Mistrovství světa FIS v severském lyžování je v Norsku oblíbenou událostí. Běžecké lyžování je hluboce zakořeněno v norské kultuře a představuje důležitý prvek norského kulturního dědictví. Tato událost má všeobecně uznávaný a důležitý kulturní význam pro norské obyvatelstvo a tradičně se vysílá ve volně dostupném televizním vysílání, kde má velkou sledovanost. Velký počet diváků, které tato událost přitahuje, ukazuje, že událost a její výsledky mají v Norsku mimořádný celkový ohlas a nemají význam jen pro ty, kdo tento sport zpravidla sledují.

(13) Mistrovství světa FIS ve sjezdovém lyžování je v Norsku oblíbenou událostí. Sjezdové lyžování je hluboce zakořeněno v norské kultuře a představuje důležitý prvek norského kulturního dědictví. Lze proto mít za to, že mistrovství světa FIS ve sjezdovém lyžování má všeobecně uznávaný a zvláštní kulturní význam pro norské obyvatelstvo. Norsko má řadu vítězů závodů ve sjezdovém lyžování, kteří silně ovlivnili zájem o toto sportovní odvětví v Norsku. Událost a její výsledky proto mají v Norsku mimořádný celkový ohlas a to nejen u těch, kdo tento sport zpravidla sledují.

(14) Závody v severském lyžování v Holmenkollenu jsou každoroční událostí konanou v Oslu, která je součástí Světového poháru FIS. Tato událost je jednou z nejdůležitějších každoročních sportovních akcí v Norsku, která má dlouhou tradici, a lze mít za to, že má všeobecně uznávaný a zvláštní kulturní význam pro norské obyvatelstvo. Tato událost je rovněž tradičně vysílána ve volně dostupném televizním vysílání a mívá vysokou sledovanost. Pro svůj kulturní význam má tato událost mimořádný celkový ohlas a to i pro ty, kdo toto sportovní odvětví zpravidla nesledují.

(15) Mistrovství světa v biatlonu, který je součástí norské kulturní identity a lyžařského dědictví, je důležitou zimní událostí, má mimořádný ohlas a vzbuzuje silný zájem norské veřejnosti, včetně té její části, která toto sportovní odvětví zpravidla nesleduje. Tato událost je tradičně vysílána ve volně dostupném televizním vysílání a mívá vysokou sledovanost.

(16) Norská opatření se jeví jako přiměřená, jelikož naléhavé důvody veřejného zájmu na zajištění přístupu široké veřejnosti k vysílání událostí zásadního společenského významu odůvodňují výjimku ze základní svobody volného pohybu služeb stanovené v článku 36 Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

(17) Norská opatření jsou rovněž v souladu s pravidly hospodářské soutěže EHP, neboť definice subjektů, jež mohou vysílat události uvedené na seznamu, odkazuje na objektivní kritéria (požadované pokrytí), která umožňují potenciální hospodářskou soutěž při získávání vysílacích práv na tyto události. Kromě toho není počet událostí uvedených na seznamu natolik nepřiměřený, aby narušoval hospodářskou soutěž na trzích s volně dostupným televizním vysíláním a s placeným vysíláním.

(18) Obecnou přiměřenost norských opatření podporuje několik faktorů. Zaprvé, zavedením prahu požadovaného potenciálního pokrytí obyvatelstva v případě kvalifikovaných subjektů televizního vysílání ve výši 90 % se zvyšuje přiměřenost opatření, neboť tím roste počet subjektů televizního vysílání, které se potenciálně kvalifikují. Zadruhé, počet událostí uvedených v seznamu je přiměřený. Zatřetí, byl zaveden mechanismus pro řešení sporů mezi subjekty televizního vysílání, pokud jde o spravedlivou odměnu za vysílací práva. Kromě toho norská opatření stanovují vhodné vypořádání situací, kdy byla práva k uvedeným událostem získána nekvalifikovanými subjekty, tak aby bylo možné zajistit systém pro převod licencí na výhradní práva na kvalifikované subjekty televizního vysílání. Dále norská opatření počítají se situacemi, kdy jsou práva k událostem uvedeným na seznamu získána nekvalifikovaným subjektem televizního vysílání a žádný z kvalifikovaných subjektů o ně neprojeví zájem, a zajišťují, že nekvalifikovaný subjekt je schopen uplatnit svá práva. A konečně, nabytí účinnosti konečných norských opatření je odloženo na 1. července 2014, tak aby bylo zajištěno, že jakákoli smluvní jednání probíhající před tímto dnem nebudou nepříznivě narušena.

(19) Úřad sdělil opatření oznámená Norskem ostatním státům ESVO, které jsou členem EHP, a požádal o stanovisko kontaktní výbor ESVO zřízený podle článku 29 aktu. Výbor přijal kladné stanovisko,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Opatření, která mají být Norskem přijata podle aktu uvedeného v bodě 5p přílohy XI Dohody o EHP, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (dále jen „akt"), a zejména čl. 14 odst. 1 uvedeného aktu, oznámená Úřadu podle čl. 14 odst. 2 aktu dne 22. dubna 2013 a doručená Úřadu dne 23. dubna 2013, jsou slučitelná s právem EHP.

Článek 2

Norsko oznámí Úřadu opatření schválená s konečnou platností. Úřad tato opatření zveřejní v dodatku EHP *Úředního věstníku Evropské unie* v souladu s čl. 14 odst. 2 aktu.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Norsku.

V Bruselu dne 16. července 2013.

Za Kontrolní úřad ESVO

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY
členka kolegia

Xavier LEWIS
ředitel

PŘÍLOHA

Nařízení o změně nařízení č. 153 ze dne 28. února 1997 týkajícího se televizního a rozhlasového vysílání a audiovizuálních mediálních služeb

přijaté královským dekretem ze dne 9. srpna 2013 podle článku 2-8 zákona č. 127 ze dne 4. prosince 1992 o televizním a rozhlasovém vysílání a audiovizuálních mediálních službách předložené ministerstvem kultury

I

Nařízení č. 153 ze dne 28. února 1997 týkající se televizního a rozhlasového vysílání a audiovizuálních mediálních služeb se mění takto:

Současná ustanovení článků 5-1 a 5-2 se zrušují.

Nový článek 5-1 zní:

Článek 5-1 Události zásadního společenského významu

Následující události jsou považovány za události zásadního společenského významu:

a) letní a zimní olympijské hry pořádané Mezinárodním olympijským výborem (MOV) jako celek;

b) mužské mistrovství světa v kopané organizované světovou federací FIFA (Fédération Internationale de Football Association) jako celek, včetně kvalifikačních zápasů norského týmu;

c) mužské mistrovství Evropy v kopané organizované evropskou federací UEFA (Union of European Football Associations) jako celek, včetně kvalifikačních zápasů norského týmu;

d) ženské mistrovství světa v házené pořádané Mezinárodní federací házené (IHF) jako celek;

e) ženské mistrovství Evropy v házené pořádané Evropskou federací házené (EHF) jako celek;

f) finále mužského norského fotbalového poháru pořádaného norským fotbalovým svazem (NFF);

g) mistrovství světa v severském lyžování pořádané Mezinárodní lyžařskou federací (FIS) jako celek;

h) mistrovství světa ve sjezdovém lyžování pořádané Mezinárodní lyžařskou federací (FIS) jako celek;

i) závody světového poháru FIS v severském lyžování v Holmenkollenu;

j) mistrovství světa v biatlonu pořádané Mezinárodní biatlonovou unií (IBU) jako celek.

Nový článek 5-2 zní:

Článek 5-2 Televizní kanály, které přijímá podstatná část diváků ve volně dostupném televizním vysílání

Televizní kanál je přijímán podstatnou částí diváků ve volně dostupném televizním vysílání, pokud jej může přijímat alespoň 90 % diváků bez dodatečných nákladů ke koncesionářským poplatkům nebo poplatku za základní balíček.

Nový článek 5-3 zní:

Článek 5-3 Procesní ustanovení a stanovení tržní ceny

a) Televizní kanál, který nesplňuje podmínky uvedené v článku 5-2 a který získal výhradní práva na vysílání události uvedené v článku 5-1, je povinen poskytnout písemnou nabídku dalšího prodeje práv každému televiznímu kanálu, který splňuje požadavky článku 5-2 a který o vysílací práva projeví zájem.

b) Nabídka podle písmena a) musí být předložena nejpozději do jednoho měsíce po obdržení žádosti televizního kanálu splňujícího podmínky článku 5-2.

c) Televizní kanál, která splňuje podmínky článku 5-2 a který obdržel nabídku podle písmena a), musí do jednoho měsíce po jejím obdržení odpovědět, zda nabídku přijímá.

d) Pokud obě strany nedosáhnou dohody o odměně za vysílací práva k události uvedené v článku 5-1, může kterákoliv z nich nejpozději šest měsíců před začátkem události požádat, aby odměnu za tato práva určil Úřad pro sdělovací prostředky. Odměna za vysílací práva se stanoví v souladu s tržními zásadami. Úřad pro sdělovací prostředky vydá pokyny k určení odměny za další prodej práv na události uvedené v článku 5-1 podle tržních zásad.

e) Televizní kanál, který nesplňuje podmínky uvedené v článku 5-2, smí uplatnit svá výhradní práva na události uvedené v článku 5-1, pouze pokud nejméně deset měsíců před začátkem dané události neobdržel žádnou žádost podle písmena a) nebo pokud žádný z televizních kanálů splňujících podmínky článku 5-2 nemá o získání vysílacích práv za tržní cenu zájem.

f) Lhůty uvedené v tomto článku se nepoužijí, pokud výhradní práva k televiznímu vysílání události uvedené v článku 5-1 jsou držitelem práv prodána televiznímu kanálu méně než deset měsíců před začátkem události uvedené v článku 5-1.

Nový článek 5-4 zní:

Článek 5-4 Podmínky pro vysílání části události nebo vysílání události ze záznamu

Televizní kanál, který získal výhradní práva k události zásadního společenského významu v souladu s článkem 5-3, vysílá celou událost formou přímého přenosu.

V přímém přenosu však může vysílat jen části události nebo ji celou či zčásti vysílat ze záznamu, pokud:

a) událost probíhá v noci mezi 00:00 a 6:00 hod GMT +1,

b) událost se skládá z několika souběžně probíhajících částí nebo

c) jiné faktory naznačují, že by bylo v zájmu veřejnosti, kdyby byla událost vysílána živě jen zčásti nebo byla celá či zčásti vysílána ze záznamu.

Stávající ustanovení článku 5-3 se stává novým článkem 5-5, který zní:

Článek 5-5 Oznamování získání výhradních práv

Televizní kanál, který získá výhradní práva k událostem uvedeným v článku 5-1 či v seznamech událostí zásadního společenského významu jiných zemí EHP, které byly schváleny Evropskou komisí nebo Kontrolním úřadem ESVO a zveřejněny v *Úředním věstníku* a v dodatku EHP *Úředního věstníku*, nebo k jejich části, oznámí neprodleně takové získání norskému Úřadu pro sdělovací prostředky.

Stávající ustanovení článku 5-4 se stává novým článkem 5-6.

V článku 10-2 zní odstavec 1 takto:

Za porušení ustanovení kapitoly 3 zákona nebo pravidel stanovených v kapitole 3 jiných než těch, které jsou uvedeny v článku 10-1 tohoto nařízení, porušení článku 6-4 zákona nebo článků 1-4, 2-5, 2-6, 5-3, 5-4 a 5-5 a čl. 7-6 odst. 1 tohoto nařízení může norský Úřad pro sdělovací prostředky uložit pokutu, jejíž výše bude určena na základě jeho diskreční pravomoci. Totéž platí pro porušení licenčních podmínek zahrnujících jasně definované povinnosti stanovené podle čl. 2-1 odst. 2 zákona.

V článku 10-3 zní odstavec 1 takto:

Za porušení ustanovení čl. 2-1 odst. 1 a 3, čl. 2-2 odst. 1 a podmínek schválených podle čl. 2-2 odst. 2, článků 2-4 a 2-5 zákona nebo článků 1-3, 1-7, 2-1, 2-2, 2-4, čl. 7-1 odst. 2, čl. 7-9 bodů 2 a 4, článků 7-7 a 7-8, čl. 7-9 odst. 2 a 3 a článků 7-10 a 7-11 tohoto nařízení může norský Úřad pro sdělovací prostředky uložit pokutu podle následujících pravidel:

II

Účinnost

Tyto změny nabývají účinnosti 1. července 2014.

OPRAVY

Oprava prováděcího nařízení Rady (EU) č. 543/2012 ze dne 25. června 2012, kterým se provádí čl. 11 odst. 1 nařízení (EU) č. 753/2011 o omezujících opatřeních namířených proti některým osobám, skupinám, podnikům a subjektům vzhledem k situaci v Afghánistánu

(Úřední věstník Evropské unie L 165 ze dne 26. června 2012)

Strana 15, 2. bod odůvodnění:

místo: „(2) Dne 18. května 2012 stanovil výbor Rady bezpečnosti OSN zřízený podle bodu 30 rezoluce Rady bezpečnosti 1988 (2011) …“,

má být: „(2) Dne 18. května 2012 a 1. června 2012 přijal výbor zřízený podle bodu 30 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1988 (2011) …“.

Oprava prováděcího rozhodnutí Rady 2012/334/SZBP ze dne 25. června 2012, kterým se provádí rozhodnutí 2011/486/SZBP o omezujících opatřeních namířených proti některým osobám, skupinám, podnikům a subjektům vzhledem k situaci v Afghánistánu

(Úřední věstník Evropské unie L 165 ze dne 26. června 2012)

Strana 75, 2. bod odůvodnění:

místo: „(2) Dne 18. března 2012 přijal výbor zřízený podle bodu 30 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1988 (2011) …“,

má být: „(2) Dne 18. května 2012 a 1. června 2012 přijal výbor zřízený podle bodu 30 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1988 (2011) …“.

EUR-Lex (http://new.eur-lex.europa.eu) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: http://europa.eu

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS